

החזק עם הצבאים זקמם הבהנים החכמים המלכים במלכים ויבדלו המלך כבוד גדול . ויתן להם חלמי המלך שבעים בחים ויבדל איש מעשרו ויתן לכל אחד מהם סופרים יונים ויודעים לשון יונית ומכתבה והכתמה כמשפסה . ויטו לאמר כתבו בספרים כל אשר יורו אחכם הכהנים ולא חסנו לנפוש ממליצת דבריהם ימין ושמאל . ויבדלו הכהנים את ספרי הכורה ואת שאר ספרי המקרא כ"ד ספרים ומליונים מלשון הקודש לשון יונית ויביאום לפני המלך ולאמר בראשם ויו המלך לקרות באזניו את אשר המליון אחד אחד מהם את אשר המליון והנה מליצת אחת ודעה אחת וביאור אחד לכלם . וישמח המלך מהד על זה ויאמר אל ארסיסאיס והאדריאוס יהי האלהים ביצורכם אשר יעצום אותי על אחת ויבנו כי עשה דעתי אשר ספרי היהודים בדחיהם הם ספרי האמם מכל ספרי אומות הדתות וכל מציניהם חנות חכמה . ויתר ספרי הדתות אשר לעובדי גלולים הלא המה הכל וחסו ושיא ואין בם מועיל וביניהם חזו שוא וחסל וילו ויביאו מאורחותיו כסף וזהב ויתן לחלוצי הבנין הראש ולכהנים הנאים אליו וגם לעם הכהנים הנאים את חלוצי נתן מתנות מכסף וזהב ובגדי מלכות וישלח ירושלמה ויתן לכל א' ואחד מהם ק' דרכמונים וזה ועוד שלח חפצים ביום ההוא מהיהודים הנחריים מהם לאורחותיו ק"ל א' א' איש מיהודה . וגם לכהן הגדול אשר היה בירושלים בימים ההם שלח מנחה מכסף וזהב וסגולת מלכות . וישלח מנחה לאלהיו ולבדק ביתו שלחן מזבח פסח עם כלי זהב כסור והמה כלי מלכות ומשקל זהב כלי א' ככרים זהב כסור . ויתרות בשלחן הזהב אשר שלח חכמת כל ארץ מצרים . וחכמת נהר שיחור וחכמת יאור מצרים ואין יוצא ומשקה את כל ארץ מצרים . ויעש לשלחן מסגרת כעצי ויתרות בה חבטים כל ערי יהודה וירושלים ולא נראה בשלחן הזה בכל הארץ וישלחהו חלמי המלך ירושלמה מנחה לבית האלוה הגדול הגבור והגורל על כל אלוה הארץ והוא אלהיו אלוהי עולם ה' . ויהי אחרי ימים רבים וחלמי המלך החכם הוא מלך מצרים נאסף אל עמו וימלוך חלמי בנו תחתיו ולא נכונה הממלכה בידו כי החרידו אנשייוכוס הרשע כשמשו כי מח אביו . ועל עליו אנשייוכוס מלך מוקדון ויכהו וימיתו ויקח את כל ארצו מידו וילכיד את כל ארץ מצרים וימלוך עליה ויסר דברי חלמי ומחמתו ובדירותיו וכל אשר עשה הלא הם כתבים על ספרי יון ומדי ופרס :

הספר הרביעי

פרק שמונה עשר בימים ההם בראשית מלך אנשייוכוס על ארץ מצרים החזילו לנפוש מלחמת גדולות ונוראות בעם יהודה כי אנשייוכוס הרשע בכוותו את מלך ארץ מצרים וימלוך עליה גבה לבו עד מהד . ויעש כלם גדול בחזנותו וזהב לאלוה ויבזר אומרו וישלח בכל מקומות ממשלתו לכל עם להשחתות ללם ההוא וילוחו כל הגוים אליו וישחתו לו . ויבזרו מפריצי בני עמנו כמו אלקימוס וחביריו אל ארץ מצרים אליו וישחתו ללם ויעוררו את המלך להרע לישראל . ואז נראה מופת מהאלהים בירושלים פיר הקדוש כי ראו זה מ' יום בין השמים ובין הארץ דמות סוסי אש ורוביהם נושא בידם כלי מלחמת חזק זהב זהב ואשר לבסוף לבסוף ואשר לבדל ואשר לנחשת לנחשת ונחמנים אלה למלך אלה מ' יום . וישתרו חכמי ישראל את פתרון המופת לאמר כי זה הוא אשר לורדי יהודה וישראל יכרתו ומן השמים ילחמו עם אויבינו ואנחנו נחריש ואנשייוכוס הרשע מהרס יפול בחרב כי יהרגנו מבני עמנו וינקמו את נקמת ישראל ממנו . ויבזרו מרשע ישראל מפריצי עמנו אל המלך אנשייוכוס ויאמרו אליו כדברים האלה לאמר נראה מופת בירושלים כה וכה וישמחי עמה זו והמה אומרים זה מנבא כי אנשייוכוס המלך מהרס ימות וירד מגדולתו והם ישמחו על נפלת אדונו המלך . ויקרף המלך מהד ויבא אל ירושלים פתאום וילכדו ויכא את עמה לפי חרב ויהרגו הרב רב וגדול בירושלים ויוצא בגלות עם רב גדול ויפזר את כל עדת ההסידים והמכמים אשר בחוכה ויטשו היערים וישבו שם ויאלכו עשבים כהמות ויתחבטו בחיות ביער . והמלך הרשע הזה אנשייוכוס לא רב לו אשר נבא ויבגלו והעביר אל כל בלאתו מלך יהודה עזב בה עשירי לעות את עם יהודה . ויסקד המלך את פוליסוס הרשע עליהם ויהיה רבו לחזק את עם ישראל ויהודה והוא איש גבור חזק ויפיר לאמר כל אשר יאמר בזה לפעמי וישתחם אל כלם סמנתי אשר הרימתי ויאלל כען

חסיפין פרק יח יט

חזיר ויאל מדת תורת משה יחיה וכל ממון בזה יתבן בלי חמלה. ויאל פוד לאמר מזה אל
 כעס מלשחור שבחיותיהם ומלחוב את חגיהם ומלמול את בניהם וצוה חכמים כדצוק. וישאר
 פוליסם סקיד על כל ארץ ישראל והמלך אנשיכום הואיל ללכת לדרכו מקדוניהם. ופוליסם
 אל חיל וגבור ויטבז את כל ארץ יהודה וירושלים ויעש כדבר המלך. ואנשיכום עזרו
 בירושלים וימנו את העם מלשחור את מצות התורה ומשמרת אלהיו ויחיה את רשעי עמנו
 ואת הפריצים ויכרו רבים מעדת החסידים. בימים ההם נמאלזו ב' נשים אשר מלו את
 בניהם אשר ילדו וילשינו אותן אל פוליסם אנשים מפריצי עמנו וילו פוליסם ויתלו את
 היולדות הן כדדיקן וילדיקן עממן וישמחו אותן ואת ילדיקן וימנו. ואל נחפש אלעזר הכהן
 שהכס שר הכהנים והוא אלעזר הכהן אשר נכתב בספר הג' כי הלך אל מזרים בימי תלמי
 להמליץ אליו את ספרי הקודש ככתוב שם. ויציאו את אלעזר הכהן לפני פוליסם ויאמר אליו
 פוליסם כדברים האלה. אלעזר הכהן הלא את חכם וגבון אחא אל נא תעבור את מצות
 אדונת המלך עבד בלמו ואלכו מבשר זבתו וחתיה ולא חמיה. וינן אליו ויאמר תלילה לי
 להפך את מצות אלהי שהוא אלהי העולם הזה ואבא לעש את מצות אנשיכום אשר ימיו
 ככל עובר. ויקחהו פוליסם בסחר ויאמר לו הלא ידעת כי אהבתיך וכדתיך זה לי ימים
 רבים מזמן היותו משרת תלמי המלך כי באת אליו להמליץ לו את ספרי תורתכם ונביאם
 וטות חמלתי על נפשיך ועל צביהך ולא הסבול נפשי להרע אליך. ויקח נא מעט בשר מבשר
 זבתיכם אשר אתם אוכלים מהם ויחן לפני העם ותאכלהו ויאמרו מזבתי הנלם אכלת
 וחתיה ולא חמיה. ויהי כשמוע אלעזר הכהן את דבריו ויתצון בקדושת כהונתו ובתפלת
 חכמתו ובגדולת יהדותו ובהוד עבודתו וילעג על דברי פוליסם ויאמר לו שמעני היום אתה
 פוליסם סקיד המלך אנשיכום. בן תשעים שנה אנכי היום ותדבק נפשי מאל ליראה את ה'
 אלהי ישראל כל הימים בלמונה ואף אבא היום ליראה אותו במרמה ולהפך ברייתו כי ארמה
 בני אדם לאבד נפשיותיהם כי אם תעשה אחסיה את ישראל ויאמרו הבחורים הנה אלעזר הכהן
 בן ז' שנה עובד את תורת אלהים והפך ברייתו ותדבק נפשו בתורת חזקתו נלם אנשיכום
 ועשה מה לנו עוד חלק ונחלה בתורת ה' ויפירו גט הם בצורת אלהים ויעזבו את תורתו
 וילכו נפשיותיהם לאבדון ולמחומה רבה. ועתה תלילה לי לפנק את קדושתו ולעמא את סוחר
 שיבתי ולתח במראה לבחורים האלה אשר אחי רפיין ידים בלמונה תורת ה' כי יאמרו הנה
 אלעזר הכהן בן ז' שנה פשע מחמת ידי אלהיו ובהר לו להות עובד להבלי העובדי גלולים
 ועשה בואו ונעשה גם אהנו כמותו ונרדפה אחריו. והנה חסל לכם יכולת להמית החיים
 ולהעדיד מהם חיי העולם הזה כי ההרגים ובי תחיתום אבל אין בידכם יכולת על החיים
 לשפסם או להליל אתם מן האבדון אף כי להחיותם. ואני בהמליתי את נפשי ה' ויפסד דעם כי
 תעשה רצונכם. אף מיד אלהי אנלל ואמלס ואין לי מנוס אנס אליו מידו לא חיל ולא מח.
 והלא הוא ממלתי על החיים להמית ואל החיים להחיות אמר הפעם את המות הזה ואחזקה
 אחרי גבורה נעמי ולבדורי ואחס חמיתוני פה ואחיה ישראל יחיינו שם. והבחורים בראותם
 את מותי פה על ידכם כי לא ארמה להפך בריית ה' יאבזו גם הם לעזוב מיתחם למען יקך
 תורת אלהיו ויהיה אני והם כלנו חיים. וכשמוע פוליסם את הדברים האלה ויהפך לו
 לאבזר וירע לכל ישראל בכל מאורו ויליכר ולהכות ולחלל ולענק ולעמא כל החסיד. וילי
 עוד לים ולהכות את אלעזר הכהן ולחללו ולעמא כל עומאם ויהי כהכות אותו
 בכל מיני מכות בלי חמלה ויאמר אף אלהי אשר הביאתני עד השיבה הואת אתה ידעת כי
 יכולתי להקיל נפשי מן המות הזה אבל לא חפצתי כי אהבתיך והנה הם יכוני מכות נמרצות
 אשר אין כח לשאת אותן. אבל לאהבתיך וראת שמך הלא הן בזויות בעיני ונחשבות כאין
 ואכבדם ככתוב ונבזרה ואתה למען רחמיך רחם קהל עדת ישראל והצילם מקף כל אויב וצווא
 ופוז מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. ויהי ככלות לדבר אל ה' ולהספיל ויסגור פתח חיו
 ביומו ויכת והשלים נפשו ויקן את חלקו בעולמו ויעזוב אחריו גבורה וכה לעמו ובחוריו:

פרק תשעה עשר ואל נחפשו ז' אחים בני אדם אחת ועם האם חנה ונחפשו עמה
 ויביאום אל המלך אנשיכום האבזר כי עוד לא הרחיק ללכת
 מירושלים מרחק רב למען יראה מה יעשה פוליסם סקידו במשפט עם ישראל וביהודה
 ובירושלים. ויבא האחד מאחים והוא הגדול לפני המלך וידבר אליו המלך דברים רבים
 לפתור לבשר את בנים ה' ולנשים את תורת עמו. וינן את המלך ויאמר מה יך להרעם

כב 8

חסיפון ברכ ים

דברים ולקרוח בחזיתו וללמדו חורח העתיד כבד למדוע אבותיו את שורח' ה' ואליו אל ה' כי נקבל את המוח על ה' ועל חורחו. כי כן ערבתו לאבותיו ומס' לך לדבר ע רק. מהרנו לעלות אל ה' אלטינו כי חמינו. וישמע המלך את דבריו ויקוף מאד וילך להם מחנה ברזל ציבאו אוחה ויו' וישמיהו על האש ויאמר לכרות את לשונו ואת ידיו ואת רגלו ולבשם עור ראשו ולתחם על המחנה אשר על האש לעיני אחיו ולעיני אמו והסם ראשו וספר הגולג' אום וישמיהו בסיר גדול מנחשח על גרלים ויהי כבוא הכחור למות וילך סגל זה פוליסם לאמר להסיר את האש מחמת הסיר כי לא ימותו בחוררה ודעתו היתה כי יזו יפחד את אמו ואת אחיו ויודו לו וכמה אז בראוחם כי מה אחיהם על ה' היו מארזי ומחוקים זה את זה בראוחם כי מה אחיהם ויאמרו איש אל אחיו הנה זאת הים הכבואה את דבר ה' ביד משה עבדו אשר דבר משה עבד ה' בשירתו לאמר כי ידיו ה' עמו ועל עבד יתחם וס' לא נפשו בעיני ה' ומה יקרה כי נהיה עבדיו. חף כי יתחם בנו עשה על כ הדעה אשר דבר לעשות לעמו וירחם עליהם וימח. הראפון מהאחים. ויביאו גם את כס ויאמרו לו שרי המלך ומשרתיו שמוע נא את מלך המלך ולמה חמות ביסורים גדולים כאלה מה אחיך. ויען אליהם ויאמר מהרו האש ומהרו הכרב ועשו כי כרונכם ואל תגרעו דבר מכל אשר עשיכם לאחי כי לא טפל אחי ממנו בחסידות ובסדרה הנפש וביראת אלהים וילך המלך לכרות את כל איביו ולהשים אוחם על המחנה אשר על האש ולעשות בו כמשה אשר עשו בחזיו ויען הוא ויאמר אל המלך הוי ואני עליך. אכזר על נפשותינו החתונות הקה את נפשותינו ותלרור אותן כנגדך לעשות בהן כחפך. הן הנה הולכות אל האלוקים אשר נתן ואל מקום האור הגדול אשר עם ה'. ועוד נחיש חיים ארוכים אשר לא ישי להם סוף וקץ כהקיר אלטינו את מתי עמו ואת הרוני עבדיו ואת כפך חוליך לדרתן עולם וימח גם השני מהאחים. ויביאו את השלישי ויען אליו המלך להביא בו. ויען הוא אל המלך ויס ימינו למול ויאמר לו הוי נר ואויב מה לך להפחיד בכל זאת לא נדאג ולא ירע לבנו כי ידענו שכל זה רצון האלוקים בנו לכפר בנו על עמו ישראל ומן השמים בא לנו ומשם הרינו כל המשפט הזה וגם את הכל נקח ונקבל באהבה ועתה אחה בזוי ונקלה בעינינו וכלתנו נדנו כל יסורין ומשפטיך כי מאת אלטינו נקבל כבוד וכן והוא יתן לנו את סדר פעולת ואתה לשמה חיה. ויתמה המלך וכל שריו על גודל הנפש אשר הראה הכחור הזה ועל בעיניהם וימח גם השלישי מהאחים. ויובא הרביעי לפני המלך ויאמר אל המלך אל עזוב אלי דבר אזור כי לא חטיל ולא חלית מחשבתך איש בליעל לא תאריך אלי בדברים שני דאגך בגויימי ונשמתך תלך אל אלתי השועתי ואנחנו נמות על חורח ה' ואלטינו יסוב יחיו ויגיו יקומנו ולך לא חיה חקומה וחיים. וימח גם הרביעי מהאחים. ויובא החמישי לפני המלך ויאמר אל המלך אל האמר בלנך כי מסרט בידך אלטים לגדך. וכי איש רחוי את זה. גם לא משנחו אותנו ירנה בנו לעמוד למשפט לפני ה' היום הזה. נק מהאכה אותנו וביאנו עד הכבוד הזה. ואתה לשא חתונב בלבך לאמר בזה חבל לקיים חמנו בלך ולמטן ימחה שמך וס' זרעך מכל העולם ויעשן חף ה' וקנאנו בך ובכל בני ביתך ריב לה' עמנו והעיר אותך לעשות עמט את כל אשר תעשה וכן יזרעך יעשה נקמה וימח גם החמישי מהאחים. ויובא הששי לפני המלך ופרס דברו ה' אנו דבר ויאמר אל המלך אנהנו ידענו רשענו ועון אבותינו כי חטאנו לאלטינו. ועתה אלטים מתרצה במוחנו לכפרה ע עמנו והנה אנחנו נמות ואתה אשר מלךך לנך לעשות כמשפטים האלה לעבדי אלטינו ולסלח לנו למולו חטוב לרעה והוא ילחם בך ותרעך מארץ תי. וימח גם הששי מהאחים. ויובא השביעי לפני המלך והוא נער קטן ואם הבנים הקדושים היו נאם החסידה רחם את צעקת בניה נשפטים ביד משה ביום אחד ולא שחד לבס ולא רנוס בנפסו ולא סתו לבס לאת לאת אבל בכל אחד מהם היתה משוררת ואומרת אם הבנים שמתם סללוים וחשינו באומן לב על בניה הכהנים הנכבדים ועל הצדיקים המועילים על הארץ ויחשו בנפשותיהם בזה בני לא ידעתי איכה באתם בנפשי ואני לא רקחתי את נפשותי בנפשי וגם בזה וס' לא נפחייכם גם לא גדלתי ולא רוממתי אתכם. אמת האלוקים אל ישראל הוא יצא אתנו והוא בנה עמנו חיים והוא ארג את גידים וס' העלה עליכם את בשרכם מלמעלה נג הוא כסה את בשרכם מלמעלה בעור והצמיח בלח פטרתיהם ויסח בלחם מלחם חיו וס' ויהי להם לאור העולם ואמרו ועתה את נפשו נשפך פתח מו' הקדושה לשם מיו

זשייפון פרק יט

קצרה **למספר** מחיים קצרים הוא יציב עוד את נפשתיכם בכם ויביא עליכם רוח חיים ויניילכם מהמות הארוך וינחילכם החיים הארוכים ועל כל זאת בני שכם יתן לפעולתכם **אשר** על ככה ואשרי יולדים ויולדתם יבי כן ה' עמכם כאשר היה עם אבותיכם . ויחמם המלך מאומן לב האשה ההיא גם פליפוס נכלם מאד כי נלחמה אשה אחת . ויאמר המלך הגישו אלי את הסביעי כאשר הוא נער קטן ואולי אוכל לפתוחו בדברים לעשות רצוני ואל תחשף עלי האשה הזאת לאמר כי נלחמה את אנשיכום המלך בחזקי ואצלי את בני למח על תורה אלהיו . ויגישו את הסביעי למלך והוא הנער ויען אותו ויאמר אליו עשה רצוני ואני נשבע לך להפקידך למשנה לי ולהמשיך בכל מלכותי וחסיה עשיר בכסף וחסב בעבודה רבה מאד . ויבן הנער את דבר המלך ויאמר לו הוי מלך זקן וכסיל איכה תחשף ותזהל במחשך שקר ואשה לא חדע מה יולידים הזה בך ומה יהיה ממך . ולא עניו המלך קשות ויפקדו לאמר כי כה וכה יעשה בו משפטים אם לא יאבה לעשות רצוני ויעניו עוד הנער מה תחלה ברעה הגבור חסד אל כל היום מהר ועשה בדברך ביואל האחרני וס' הלאים דרכי ללכת אליו . וישמע המלך את דברי הנער הקטן ויפלא בעיניו מאד ויקרא אל אמו לבוא לפניו ותבא אליו ותשמול וידים אסורות . ויאמר אליה המלך אשה טובה המול נא על הילד אשר ורמתי את פרי בסך ופתי אותו בדברך לעשות רצוני והיה זה לך לפליטה וגם את חתי ולא חאבדי . ותאמר אליו מנוה לי והרחיק מכס מעם ואראה אלי אוכל לפתחו . ויתנוהו אל אמו ותוליכו מעם מממחה ומשק אותו לפניהם ותחשק על בנות המלך ועל כלומתו ותאמר אל בנה בני שים לבך לדברי והבינם עוזב כל זאת אשר אני נשאתיך בבני פ' הדשים ופתי שים מחלבי הניקוטיך ובחזב ומזון עד היום כלכלתיך . וגם מיראת אלהיו ודתו כפי יכולתך וכפי שניך למדתך . ועשה בני פקח עיניך וראה השמים והארץ הים והיבשה המים והאש והבה ויחד הנבראים והבה נן בהם לדעת כי בדברי ה' נעשו ואשר יצר האלהים את האדם להיותו תמים לעבודתו ולדבקה אחריו ולקבוע בלבו את יראתו והוא נותן שכר לפעולתו . והבטחת האדם הכל ותורו לא תועיל ולא תגלית והכל נגד העולם הקיים כאין . ועמה בני אל יבטח אותך האלזר הזה בדברי שקר ואל תשקן על רוח פיו כי מה יתן לך איש אשר לא ישלם בנפשו ואין ממנה לו בגופו אבל ראה כי הרשע לאלהים בהרנו את אחיך מתגבול למצוא עליה אולי יספר לו עניו ותשיבני את חפזו בדבריו ולא חמום הוא לא יפסד לפני האלהים בעונו כי רחם עליך . ועשה בני אם תגל לפי עשה ומשפטו איך תגל ממשפט האלהים כי חמדי חרות בשעשורו והוא הוא המושל ברוך ומשפחך בדתו אליו יאמר ואם יכלה אותך עם כל הנבראים כלם ברגע חילית לך משנה זה אתה בנעך בקול ומוח על ה' ואל עם אחיך ומי יתני בני וראית עשה גדולת מקום האל והארתם ואלור כלנו באור ה' נגילה ונשמחה ויחדו בו . ואני בני אבוא אליכם שמה ואשפח בכם כאלי ראיתי יום חתונתכם ויהי לי חלק בקדושתכם ולדקתם . עוד היא מדברת עמו ומרבה לדבר אליו ויען הנער ויאמר למה תאחרני ללכת ולא תעצני ליםע אל אחי הקדושים כי אין בלבי לשמוע אל המלך ואיני שמע ודבריו כלם ובשמותי הנם כאין נגד דעתי . אמנם אשמע ואכנע לתורה אלהית הכתובה ביד מרש"ה אל ישראל עם הקדש . ותשיבהו האשה אל המלך ותאמר אליו הני בידך לא יכולתי לפתוחו . ויוסף עוד המלך ויאמר לנער הוי נער ובער למה לא תשמע לעצתי ותעשה רצוני ולא תמות . ויאמר אליו הנער הוי מלך זקן וכסיל ואויב לה' על מי תתנשא לאמר כי נלחמו בדברך ובפתחי סלחותי . אני מאמין בחירת ה' אלהיו אשר חרפה וגדפת בדברך ומעטך ולא אחוש לתעמיעך והבליך . ואשה המך הסכל איך לך אנה מרות אלהיו חלך ואנה מפניו חברה איש נר ואויב איש הבליעל הנה ה' את אותנו יאמר וירומם ויגדל לגלות ויהיה לנחם את נפשותי לעולמי עד ולך ואשר וזה לשונו יד בעצמי הים סוף סוף אלה ממקום מנוף האלהים אמך אשר ילדה בער ואשר בחיך ואשה הרעות לעם תפסד ולנו הכיבוש ואם פה סכנא מכלול מפסיך האלה בעולם הזה הנה הנה הולכים לחיי עד ולמקום האור אשר אין בו חשך ולמקום החיים אשר אין בו מות ואמה השאר פגול על כל הבדיות ומחועב ומרוחק לאלהיו כי יעשה בך נקמה . ובנענים רבים ומכאובים קשים המות במיתה משונה ממות הבדיות בשלל תחתיות חרד במקום אשר אין בו לא ארץ ולא חיים אבל הוא מקום השק וללמות ולא חמלא לנפשך נרגעו וגם טעם אמנם גרם וטקס יסודיך ואם ונפגרים יקיעך כי זה חליך מאת אלהי ויה גורלך

מלח' אלהים כמשפט אלה הדומים ואף הכליעל . וה' אלהיו ירחם על עמו וירחם על חסידיו ועד הנה היחה קרף מחמו עלינו ומענה לא יוסיף לקרף עוד על עמי כי יתאחד בנו על כל אשר עשה כי עשה בלחם ובצדקה ובלחמי ה' שטנו לפניו והיא יפוח ירחמנו ויכבדנו עונותינו ליתן שמו ויקבל משפטינו לכפרה על כל ישראל ואת נשמותינו יחיה לחיי עולם . ויקרף המלך מלך על אשר לא עשה רצונו ויוסף על זה מכות נמרצות והכזריות מכל אשר עשה לחמיו וימת גם השביעי . והנה אלה הקדושה והספירה והחסידה וחסידה בלדקה בישראל עמדה על גלמי גי' וחסידה המושלכת ארצה וחסידה חסידה השמירה וההפלה הנה והאמר עלן לבי בה' רמה קרני בלחמי כי ראה להתנחם על עמו בבני ולחיותם לו לעבדים . רחמי על אויבי כי לא יכלו לפחות אחד מבני לפנות א' מעשה חסותיים אשר לא יועלו ולא יצאו כי חיה המה . אין קדוש בה' ואין בלחמו מושע לפשטות החוסים בו . א' חרבו הדברו גם ה' אויבי ה' ול' דרי יהודה וישראל ולא ילא עתק משיכם לאמר כי נלחמם ברחם ושבת לא יחיהם אלהם א' דמות ה' ולו נחמנו עליהם וכאשר שפטנו בעינותינו וענוה אב חינו כן ישוב ירחמנו אלהי חסותינו וזררי יהודה וישראל יכרתו . והאמר עוד אלהי האלהים הנשגב והנורא אלהי עולם ה' אלה ה' הושיעה נא אלה ה' הכלימה נא לאחמך הנה ואסוף נשמת אלקי ואל' פגעו בי אויבי ואל' יתעללו בי ולא יסמלני והרצתי את המקום אשר הכינתי לעבדיך בני המהם על קדושת הירחך והנחילנו ח' א' מעט עממם שם ויהללך כל מעריך וחסידך יברכך וגם אני עממם . ויהי ככלותם להספיל ולשפוך שיחה אלה ה' ילא נפשה בדברם עוד ותלא ריחה וספול על גלמי גי' וימת בלחמי גם היא בלחמי עממם : **פרק עשרים** ויהי אחרי הדברים האלה ויסע מלך אנטיוכוס משם הלך ונסוע ללכת למקדוניה לדרו ויו א' פוליוס הפקיד ואל' כהנים אשר עזב בלחן יהודה לאמר מהם חממה את זכר ישראל ויהודה מעל כל הלחן ואשר חזרו שמו יהודי הכהנו ואשר יארו . להיות מעמי ויזכרו שמו יוני חיבור . ויעשו כן פוליוס והכרים אשר עמו וישחיתו כל אשר מלאי מעם יהודה וישראל וימת כל אשר מלא שומר המורה מהם . רק אשר ברחו עם מחסיו כן יוחא בחר המודעים ממלכו שם עמו כי מחסיו כן יוחא הכהן גדול חרפה הגויים לא נשא את פניו לכרות מפניהם . ויהי כראותו את שבר ישראל ואת נדחו ויקנא לה' אלהי ישראל ויבך ויאמר אוי לי אחי כי ילדחני לראות את שבר עמי ונפילי ולא אוכל קום . וישלח את יהודה בנו בכל ערי יהודה בספר לאמר מי בכם ירא ה' ומי לה' אלי ויאספו עדת החסידים אליו ביד חזקה ויבואו שמו אל מחסיו אביו . ויאמר להם מחסיו שום בואכם מה לו עוד להרבות דברים וענות ואין צדקה כי אם להספיל לאלהינו להושיע את שאריתנו . ועתה חזקו ונחמקו במלחמה ונמות במלחמה כאנשים ולא נמות כלאן לבנת יובל . ויחמקו כולם על דברי מחסיו ויאמרו איה אל' רעיו איה אלהיך יהודה כי מושל בלחנך גוי מקדון ומלך אנטיוכוס רב לך נרה בזה חדה ח בך גם יהודה וראה חך חליל נפך מגוי מקדון וסדקה עולו מעל ארץ . מיום העלם הכהן והאלה נפרק עול גוי מקדון מעל עם יהודה כאשר חראה מנפלות אלהים המ שיע איהם מידו . ויהי כשמוע פוליוס ושירי המלך הדבר הזה וכי הסר'ים הגידו להם לאמר קשר מחסיו ובניו קשר על מלכות גוי מקדון וישחו את עם יהודה להתחזק להלחם עמם והגם מהאזרים על ככה . ויסעו מאשר היו שם וילכו אליהם לעלות אל הכר בחיל כ'ד מא' ד . ויהי הם הולכים ובלכתם מלאו בדרך במערה אחת עם מיהודה כאלף א' א' ונשים וסף לרוב : והמה במערה ההיא שומרים את יום השבת . ויבאו על פי המערה ההיא ויחפרו להם נא' פה וחללו את השבם ועשו את מלח המלך וחיו ולא חממו . ויעטרו לא נלחלם נחלל את השבת כי עדים עלינו היום השמים והארץ כאשר קבלנו בסיוי לקיים מצות תורתנו ועשה אה ים א' נפסקה להחיות חיותנו כי לא נעשה מצות מלכנו . וינו פוליוס ויכרתו עמם מהבד ויבואו אל פי המערה וימתו בהם א' ותענן המערה פנימה וימותו כלם בעשן . וילך משם פוליוס ושירי המלך אל מחסיו הכהן בחר המודעים וימלאוהו חבור כלי קרב ואחיו ובניו עמו ומתי מעט מעדס ישראל החסידים כי כלבו שאר אחיהם לכבד את נשיהם וספם בחר המודעים ולהתחזק שם ולהתאזר למלחמה . ויקדמו את מחסיו הכהן הפקיד פוליוס ושירי המלך אנטיוכוס בדברי שלום לאמר זמנו נא מחסיו הכהן אלה יים נבדד בעמך עשה את מצות אנטיוכוס וספם ולא קמות ויין מחסיו נבדד לו ויאמר שמו את מלחם מל' אני שר' איהם עזו

יוסיפון פרק כ

את מלכות מלכם כאשר טעם אחת. ויבטלו שרי המלך את דבריו וישחקו וילעגו אליהם ולא
 פטרו דבר כ"א היו חושבים ומשחטים ח"ך ילכדו ויטרונו כאשר הכניו שגר החסידים.
 ויטן אחד מהסודים הפריצים ובני הבלוע אשר היו עם שרי המלך ויאמר חמס אני מאוד
 משי המלך ומחילו עד מתי תחרישו למחיתו ולא תעשו נקמה בו אשר העז שני לבלתי
 שפוט מלכות המלך. ובדבריו בן הסרין ושלף את חרבו ויתו ראש חזיר א' ויקחו וילך אל
 המזבח אשר בו להבילי המלך אחי כס לצבות עליו וישם ראש החזיר על המזבח ויאמר
 אותו לסלי אנשיכם ואלמנו ויעלו על המזבח ההוא וישחיתו כחשפת העולות אשר היו
 נקדחת על המזבח הקדש ומחיתו נופה מהסר ורואה. וירא מחסו את מעשה הסרין
 ויקא לאלהיו ויקאף ותבער בו חמתו ושלף ח. צו וידג על המזבח ההוא ויכה את הסרין
 בחרבו על זארו ויגבה את ראשו לטוף השמים למעלה ויסל הראש לפני שר הקהל אשר
 נגש לדבר עם מחיתו וגופו נסל על המזבח אשר היה עומד עליו להקטיר וישרף בהם
 אותו עם גוף החזיר ואת השר ההוא העומד שם שסע מחיתו בחרבו ואת יתר השרים שהיו
 אחרו הכרית ורכים מהמונים אשר שם הסלי. ויתקע מחיתו בשופר ויזעק את עם יהודה
 לבוא אליו ויתן את מלחמה ויבד דה הוא מחיתו הכהן הגדול אשר הריס יד חללה במלכות
 יון והוא אשר טע את ישראל להלחם בשבט והוא יעמוד לנו למלך והוא אשר עמד להובע
 מגוי מקדן בימים ההם. והוא כתוב עוד על הספר השני הוא ספרי יוסיפון בלחמם הנקרא
 בשם יוסף הכהן בן גוריון הכהן. ואל מחיתו ממלכיו ובניו חמשה עמו ועמיהם עדה
 מהחסידים גדולה מאוד ויכדו מהסר ויכדפו אחרי הפריצים ואת החסידים המחפלים את
 ישראל ויכוס ויכחם עד בלי השאיר להם שריד ופליט בארץ. וימולו כל הילודים הנמאסים
 אז בעם יהודה וישראל וישם ה' חשיעה גדולה לישראל על ידו. ויקרבו ימי מחיתו למוח
 ויקרא אל חמשה בניו ויהזקם ויאמלם בדבריו ויאמר להם בני אני ידעתי כי עתה יתגורו
 מלחמות גדולות ביניכם על אשר קמנו ונהעורר להלחם בעד עמנו ובעד יתר פליסתינו ובעד
 עמי אליהו. ועשה בני קנאו קלחת אליהם וקנחת מקדשו ולא הגורו מן המוה כי אם
 חמורת בלחמם ה' תקבלו שברכם ויהייתם בארץ החיים עם אבותינו גם כי תחלו חלק
 ונחלה בגורל חלקם כי כל אבותינו קנאו לה' ויתן להם אליהו חן וכבד והלא חדשו כי
 פנחם אבינו על קנאתו לאלהי ישראל ברגו את זמרי עם המדינית קבל בריח מלח עולם
 ויחיה כסונתו לו ולרגשו חריו בריח עולם חת אשר קא לאלהיו ויכפר על בני ישראל וה'
 אלהיו על ככה שאלו על בני הכהן אבינו הראשון ויתן לו את בריחו שלום גם כל אבותינו
 אשר קנאו לאלהינו נתן אלהים שברם ויחללנו כח צעני ה'. ועשה בני חזקו ואמנו ואל חזקנו
 מפני הגוים הסמאים האלה. כי הם יבטחו בבהם הכלה ובגבורתם הכפה והחם חבטו
 בכה ה' אליהו אשר א יכלה ובעזו גבורתו אשר לא תחסף. גם כי הם יבטחו ברוב גדודיהם
 וחילם. ואחם חבטו בה' אשר אתו אומן וכה להושיע ברב או במעם. ושקר כח הכוס
 לחשיעה כי לה' הכה עה. התקבלו בני והיו כי יש אחד ובלב אחד וקנאו לאלהי ישראל כאשר
 בשו אבותיהם החסידים וה' אלהי מנחם הוא יתן עזרם ומוראם על אויביהם. ויקרא
 לשמעון בנו הגדול ויאמר אליו בני אני ידעתי כי נתן ה' חממה ודעה בלבך ועשה
 ספינה ברצון שלם את עתהך לעמך ולעם הקדש ואל נא תחשוך עתהך ועתהך מלח העם
 הזה והיית לאחריך קראו לי את יהודה בני ויקראוהו אליו ויעמוד לפניו. ויאמר לו בני
 ויאמר עוד מחיתו קראו לי את יהודה בני ויקראוהו אליו ויעמוד לפניו. ויאמר לו בני
 יהודה הנקרא שמך מכבאי על גב רחך צמע לעצמי ובכל אשר חפסה חשכל ונחלתי אני ידעתי
 כי איש מלחמה אתה והאלהים נתן כך כח וגבורה ולבך כלב החרים אשר לא ימס ולא יגור.
 ועשה כדור את ה' מכחך אשר נתן לך כי ממנו הכל ולא ולחום את מלחמותיו בלתי עזלה
 ואל תחשבל ללכת בכל רוח ובכל טאה במורח ובמערב בשון ובדרום בדרך הקדושה לקחת
 נקמה מיד העובדי גלולים המפמלים את ה' והיה לעם הקדש לשב צא ולמחות מלחמה.
 ויטן יהודה את אביו ויאמר הנני אדוני אבי ועשיתי ככל אשר צויתני. ואלו ויבאו אליו את
 סך השמן וישפוך על ראשו וימסחוהו לגיד ולמחות מלחמה ויריעו כל העם תרועה גדולה
 ויתקעו בשופר ויאמרו ימי הנגיד גם ימי המשות. ויהי ככלות מחיתו הכהן לזאת את בניו
 ויבוע וימח ויאסף אל עמו. וקם יהודה בנו הנקרא מכבאי על שם גבורתו מחיתו מכבא
 לצד ולמחות ויעזבוהו אחיו וכל בים אביו וכל עדה החסידים ויקבור את אביו בכבוד גדול.

ואחרי כן לבש יהודה שריון קשקשים בגבור ויהגור את כלי מלחמתו על סמיו ויירד על הכננים שביתות הכר אשר באו עליו ללכדו ויך בהם ח' אלפים ומאתים גבורים עגבורים ויעפוס את ישראל בחרבו ובגבור מזה הכריתים ויכלם וירמום לארץ הזדים אשר בכל גבול ישראל ויהוממו הכשעים מסחדו ויחבכלו כל עושי עול ממוראו ויהיה כי ינעק ויהי קולו כקול פלג ארבע ביום אשר ישאג לסרוף סרף וישממו כל ישראל בפעלו וישיו במעשיו ויבשל העולם משמעו. אז נבכלו מלכים גדולים ואדירים ממנו ואלי הארץ ומלכיה לחמונו נעד ויאל שמו גבורים עד סוף כל הארץ. ויגיעו ספורי נפלא חיו ומלחמותיו ונוראות גבורותיו עד קצות הארץ ובאשר נאסף אל עמיו הללוהו וכבדוהו כל זרע ישראל ויאמרו לאמר רוח ה' חנימו וישב בכתר עליון ובכל שדי יתלון תחת עץ החיים. וילך מעיר לעיר ויהרגו את כל הכשעים אשר בעם ישראל המכלים את עם ישראל. וישמע אשפליאטוס שר צבא מקדון את הדברים האלה ויסלח בעיניו ויאמר מי הוא זה אשר מלאו לבו למרוד על אדונו המלך אנפיוכוס ויאסוף עם רב מגבורי מקדון ויבא עממה להלחם ביהודה ועדה החסידים ויאל יהודה לקראתו ויתגר מלחמה גדולה בין גוי מקדון ודגלם ויך אליו בחמה כמו בחור עמק יהודה את אשפליאטוס עומד בתך עשאי גם מקדון ודגלם ויך אליו בחמה כמו בחור עמק המלחמה ויך במקדוניים מימיו ומשמאלו וגם יו ויאל את גבורי מקדון כאשר פיל הקורא את אלומותיו ואת עמרי קצירו ויבא עד אשפליאטוס ויכזו בחרבו וימנו. ויחטו היונים עורף ליהודה וינטו ויירדפם יהודה ועמו ויכוס מזה רבה ויקחו את כל שללם. ויקח יהודה את הרב אשפליאטוס וילחם בה כל ימי חייו. וישמע עוד סרון שר צבא מקדון את שמע יהודה ויאמר אעשה לי שם ולאכלה ואלהם ביהודה הבגר ויאסוף את כל עמו וחילו ויבא עד בית חורון. ויוגד ליהודה ויאמר יהודה אין לנו להסתחר נלא אליהם ואף כי הלוו אחינו מעדה החסידים ממנו ואם נקוה עד בואם הנה עמה יאמרו נריו כי אהנו יראים מהם. וילך יהודה לבוא אליהם כל הלילה וירי לאור הבקר ויראו לפניהם עם רב ועלם והמון גדול. ויאמרו אל יהודה אנשיו הסוללים אתו איכבה נוכל להלחם בהמון הרב הזה ואהנו מתי מעט. ויאמר אליהם יהודה קראו אל ה' וחשבו כי לה' המלוכה והחשועה. ויבא יהודה מלך הממנה ויילג עליהם פחאום ויתגר בה מלחמה ויבא בחור מחניהם וינעק אל ה' הושעיה ויחבכל סרון וכל עמו וימס. ויירדוף יהודה אחריו וידביקו ויכבו גם סלה את כל אצירי מחנהו ויאל מהם פגרים מחוס רבים. ויפול פחד יהודה על כל הגוים. וישמע אנפיוכוס המלך את הדברים האלה ויקאץ מאוד ויאסוף את כל עמו ואת המון כל הגוים אשר תחת ממשלת ידו עם רב ועלם מאוד ויתלח את כל עמו וחילו ויקח לו את חצי החיל וילך אל ארץ פרס כי אז פשע גוי פרס מתחת יד מוקדון כשמעם כי פשע עם יהודה באנפיוכוס. ואת חצי החיל נתן אל ליסיאה והוא היה איש גדול ממשפחת המלך מורע המקדונים וילוחו ויאמר לו אחה ידעת את כל אשר עשה לי יהודה בן מתתיהו ואשר עשה לפני שרי הגדולים אשר היו לי בכל ארצי לעזר ולכוועיל בכל מלחמה ואשר עשה לנבאחיהם. ועמה לך והכית את כל ארץ יהודה והכרמת את עריהם. והנה עמך מלך אאופסר בני ואלך אל ארץ פרס ואגרש את גוי פרס תחת אשר פשע בי. וילך אנפיוכוס המלך פרס להלחם בה. ויעזב המלך את ליסיאה אומן לבנו ללכת להלחם בארץ יהודה. ויבחר ליסיאה את סולמילאוס ואת ניקמור ואת גריגוריאוס ללכת עמו וסמה אנשים גבורים ויסע ליסיאה ממקדוניה גם ג' השרים הגבורים הזכרים ללכת הלך ונסוע עד בואם אל גבול ארץ יהודה. ויהי בקרבם אל הארץ ההיא ויסע ליסיאה את ג' הגבורים הזכרים ללכת הלך ונסוע עד בואם אל גבול ארץ יהודה. ומ' איך אש בחורים רגלים עושי מלחמה ופצעת אלפים פרשים. ויקוד עליהם את הסר ניקמור ויזים ללכת להלחם עם יהודה. והוא שב למקדוניה כי אמר לא יספיק עפר ארץ יהודה לחגלי פוסי החיל אשר שלחתי ולמה השב פה. ויחשבו עליהם עוד כל חיל ארם וכל חיל פלשת ויבאו כלם אל ארץ יהודה להשתחיה. וישמע יהודה וכל זקני ישראל עמו את הדבר הזה ויתאבלו ויקראו לום וילבשו פקס וישימו עפר על כלבם וינעקו אל ה'. ויהי אחרי הכום ויפקד יהודה את כל עמו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות. ויאל הסדה עם הצבא ללכת לקראת מחנה גוי מקדון ויזו ויעבירו קול במהנה לאמר מי הוא אשר נסע כרם ואשר בנה בית חדש ואשר ארש חתם וסירא לו הוא כך כלבב ילך ויחזק נביתו. וישוטי מן פנים סרבה כי כך לבבם לשמוע קול ההמון הרב בעל עם המקדונים.

יוסיפון פרק ב

ישראלים יתקו' אלפים איש בחר מבחורי ישראל כלם גבורי מלחמה אחד למאה אחד ופח'ם לא יאכזבו מפני כל חיל. ויטעו משם וילך יהודה לקראת ניקמור וניקמור הניח עמו ממקדן סומרים הרבה ויחשון למכר להם נערים ונערות מיהודה כי חשב לבנות שבים רבה מארץ יהודה. ויבוא בגלות גדול לקראת יהודה. ויהודה הולך לקראתו בשש' וזו וברעדה מלבד כי ה' בוחס בה' אלהי ישראל כי חמר הוא אלהי חשועות והוא יהיה לעזרתו. ויאלץ יהודה מבין עדת החסידים אשר עמו ללד אחד ממחנהו ויפול על פניו ארצה. וילעק אל ה' ויאמר אלהי האלוקים הנשגב והנורא אשר משלת מימי קדם ומלא ועד עתה חמסול ואחיה הוא המעורר מלחמות והמשכת מלחמות ובידך כח וגבורה לרומם ולהשפיל לכן ברחמיך הרבים פנה אלינו והכננו את הבאה הזה לפני עמך השפל הכובסה בחסדר הגדול כי אחיה הוא אשר חדבר א' יביתו תהתינו ופועלנו חמת רגלנו. ויהי אחר חסלת יהודה ולעקמו ויהקעו הכהנים החלוצות הקודש ויריעו העם תרועה גדולה וידלג יהודה למלחמה ויך יהודה במחנה ניקמור מכה רבה וינטו גדודיו מפניו וירדף יהודה אחריהם הלך והכותו וישפך הוא ואחשיו בערב ההוא דם חשעה אלפים גב רים ממקדונים ובני ארם ופ' שח. וישבו ויקחו את שללם ואת הזהב אשר בה או הסומרים עמם לקנות נערים ונערות מישראל ויהלכו השלל ההוא לערים. ויפבתו שם במקום המחנות כי ביום הששי היה המלחמה הזאת. ויעבור משם יהודה וילך לקראת ב' גבירים מבני מקדון אשר היו פקידים על ארץ סיריא וחס בגרם ותמחילום וירדוף אחריהם יהודה ולא דבק אותם כי בלו בעשתרות ויהי כאשר קרב יהודה אליו ויפסו פולישם מן הדבר ויבא בנתי אחד ויבא אחריו יהודה ויאלץ יהודה את הכית בלש וישפרו אותו במקום ההוא וינקום את נקמת אלעזר הסבן ואת נקמת דמי החסידים אשר שפך בדרך יהודה. וישב יהודה משם ויפשו את החללים ויפלה את ש' יושביה ויזו נחלקו לעני רועלים ולאכזוניס. וניקמור ברח ויט' כי פשע את בגדי הארנן אשר היו עליו וילבש בגדי עני ועל כן לא הכירוהו אנשי חיל יהודה גם לא הכירו יהודה. ויבא אל מקדוניה ויספר אל ליטיאה את כל אשר קרהו. בעת ההיא שז אנשיכום המלך מארץ פרס בכלימה ובחרה כי הכריחוהו אנשי פרס. ויהי בב' או מארץ פרס ויגידו לו את כל אשר עשה יהודה לשריו ולעמו ואת אשר הכס והמחיס. וימלא אנשיכום חמה ויחרו ויגדף לאלוה. ויאמר אלהי האבות אל יושלים ואעשה בקרבות מחים כי אלהיה משגרי חללים. ויאסוף כל עמו את הרכב ואת הפרשים עם רב ועל מהד אשר לא יספר מרוב. ויקא' ה' לעירו ויחמול על עמו וירדפו את דמי הכס דים מיד אנשיכום ויכרו ה' אלשינו בשחין רע ובחולו מעים ובכל זאת לא שב אבו ממנו ולא נכנע ועוד ידו נטויה לאמר אלך ואחריה את יושלים ואשיתה בזה. ויאמר מהרו הרכב והפרשים והחיל ואלכם לי אל יושלים כי אעשה את רצוני ואשר דבר מי יקום ואין מי יעמוד לפני ומי יעמוד לפני הים וביבשה לי המה ולי כח וחיל להמיר בריחם כרצוני כי אעשה מהים ארץ ומארץ ים כאשר חשון. ויהי ככלותו לדבר וירכב וילך עם חילו חיל גדול מאד ועמו פל'ים רבים יודעי מלחמה ומחנה כד מ'ד. ויהי בדרך ויעבר הרכב ממול הפיל וילעק הפיל וירבו הסוסים וידלגו ויקפצו והספרו את הרכב ויסול אנשיכום מעליו ותשברנה כל עצמותיו כי היה איש עב בריא שמן וכד ויוסף ה' מכה על מכתו ויבאש כל בשור כרית בשור החלל המושלך על פני השדה בימי הקץ לחום השמש וישארו עבדיו על פחמם מעט כי לא יכול לרכוב. וישליכוהו ארצה וינטו מעליו כי לא יכלו לגשת אליו מפני הריח הרע היואל מבשרו הנבאש. ויאמר איש אלהים הלא במשפט בוא המכה הזאת לאיש הזה כי הוא היה מחקף את אלהי כל ויהי אויב לאלהי השמים. ויהי כאשר בללו כל אנשי החיל מאנשיכום מריח רע היואל מבשרו וידע יד ה' נגעה בו וישפל ויכע ויאמר נדוק הוא ה' המשפיל גבורים אשר השפילנו והכניענו רשע כמוני היום הזה תחת אשר עשיתי רעות גדולות לעמו ולחסידיו הביא ה' עלי את כל הרעות האלה וידר נדר לה' ויאמר אם ירפאני ה' מחלי זה אבואה אל יושלים. ואמלאה מכסף וזהב ובגדי ארנן אציע בכל רחובותיה. ואחן לא היה לו אוצרות אצותו הקדמונים המקדונים אל מקום האלוקים הגדול והקדוש הזה. ואחול את צמר ערלתי ואלכה לי אל כל ממלכות הארץ מכריז ואמר אין כה' אלהי ישראל בכל העולם. ולא שמע ה' לחפלתו ולא האזין אליו כי לא היה לבבו האכזר ש'ם עם ה' אמתם ברי ארץ וארץ אשר הלך האכזר אנשיכום מלא לבקש צמד מליו היה נקרב בשור מעל עצמותיו וישל נצרך עד אשר לא נשאר בשור ככל עצמותיו ולקן ימים נפלו מעיו ארצה. וימת בב' שם

הבלימה בלחץ הכריה וימלך אלופמר בט חתחיו . ויחודה בן מחתיו הכהן הגדול וכל עדת
הסכידים אשר היו עמו בלחץ אל ירושלים ויחרכו את כל המזבחות אשר בנו העמים ויסחרו
את הבית מגלילי הגוים ויבנו מזבח חדש ויתנו כשר זבח עליו ויערכו עליה ואש קדושה לא
מלאו וילעקו אל ה' ויקראו אליו ותלל את מן האבנים אשר על המזבח ויערבו עליהם עליהם
ויקברו את זבחה ויהי האש על המזבח עד הגולה השלישית . ויעשו חנוכה המזבח בחדש כסליו
בכ"ה בו . וישמו את לחם הפנים על שלחן ה' וילדקו את נרות המערכה על מערכת ה' ויהללו
את ה' במקרא הלה ח' ימים :

פרק אחד ועשרים ויהי אחרי מנוכת ישראל וילך יהודה אל ארץ אדום לקראת

גריגוריאוס ויתגבר יהודה עליו ויבן חילו ויעוטו מפניו ויכדוק
 אחריהם יהודה ובחוריו וכלה ביום ההוא יהודה ובחוריו ב' אדום גויות כ' אלף גבורים
 והשחרים נסו מפחדו וילכדו הוא את ארץ אדום וישם עליהם מש וגריגוריאוס נס וילך אל
 המתיאוס בדרך הערב כי הוא הסקידו המלך על כל ארץ הערב וילל המתיאוס לקראתו
 ב"כ אלף אנשי מלחמה מחזק מקדון ומחיל ערב ויהרוב בלחץ הגלעד רבים מעם יהודה
 ויכר עליהם . וישלחו אנרח אל יהודה בבני ובחנותיהם לאמר עלה עלינו והושיענו כי כלום
 אנשי המתיאוס ואלשי מלך הערב וגם אנשי הגלגל שלחו אליו לאמר עלה עלינו והושיענו כי
 כלום אנשי צור וידדון ואנשי מקדון היושבים בה . ויהי כשמוע יהודה את הדברים האלה
 ויאמר לשמעון אחיו לך אחי הגלגל ואני אלך בגלעד . ויבחר לו יהודה מכל גבורי
 הכח דים ה' אלפים גבורים וימחר וילך ויעבורהם הירדן ללכת בגלעד . ושמעון אחיו גם
 הוא לקח עמו ג' אלפים מגבורי יהודה וירד בגלגל ויתגר מלחמה גדולה בלמשי צור וידדון
 ואנשי מקדון היושבים ביניהם וישלך ארנח מהם ביום ההוא אלפים גבורים . ויושע את אחיו
 בגלגל ויקח את שלל האויבים ויביאם אל ירושלים . ויהודה משוח מלחמה עבר את הירדן
 ויבא בגלעד אל המתיאוס וימלאו ויחזקו בלחם על העיר אשר כהר הגלעד ויתגר בו מלחמה
 ותהי פס מלחמה גדולה מאוד ביניהם ויעמדו אלה ללכת אלה יהי עם המתיאוס עם רב
 ועוטם מאוד ועם יהודה מתי מעט . ויקרא יהודה אל ה' מתוך עומק המלחמה וישק ויאמר
 ה' הושיע נא ויאמר עוד הושע ה' את בארית ישראל וכן בידו בגוי העמים הזה ביום הזה .
 ויהי הוא קורא וזועק אל ה' וישא עיניו וירא ה' בחורים גבורים רוכבים סוסי אש וכל
 צבאותיהם זרב . ושנים מהם עומדים מול יהודה מזה אחד ומזה אחד ומנינים אותו במגיניהם .
 שלשה מהם ראה והוא נלחמים למול מחנה המתיאוס ויהי בלחמתו אותם יהודה ויבצר את
 עדתו הסכידים אשר אתו ויען ויאמר הלא מן העמים שלחו לעזרת הסכידים ובאו לעזרתו .
 ויחזק ויאמן בנשורתו את לב בחוריו הגבורים . וילחץ הוא ובחוריו את צבא המתיאוס ויכה
 יהודה מלכאו ביום כ' אלף איש ות"ק . וינס המתיאוס משם דרך הירדן ויהודה דרך אחריו
 סלך והכות ומשם ברח דרך חוף הים ויבא עזה ויחזק מעמד המתיאוס במקום ההוא
 ויערוד המלחמה עם יהודה כי נאספו אליו כל גדודי חיל שלשה השכרים . ויקרב יהודה במקום
 המלחמה ויקפוץ עליו כקפיץ הארז על ערבי צלח ויהפוך המתיאוס את ערפו לטם ונפאו
 מעליו כל חילו . ויכדפו אותם צבא השמונאים ויכוס ויכתום עד החומה אשר לעזה ויבא
 המתיאוס בעזה ויכגרו השער בעדו וילחם מעל החומה עם יהודה ויהודה וכל בחוריו
 השמונאים נגשו אל העיר וילחמו עליה ה' ימים ולא יכלו לה ויהי ביום החמישי ועלו אנשי
 המתיאוס על המגדל הגדול ויקללו ויחרפו את משוח המלחמה וידברו בהרפותם וגדופים על
 אליהו אשר לא יאות להם צב . אז קהל ב' בחורים מבחורי השמונאים על דבר החרפות
 אשר חרפו המחרפים ויקחו את מגיניהם בשמאלם ואת חרבניהם בימיהם וירצו למול החומה
 שחלום ויעל אחד מהם אל החומה ויאחריו אחר כי הרימו פתאים כולם אל החומה וידברו
 עליה וילחמו פס העומדים על החומה . ויהי בו מקום לחבריהם ויעלו כולם ויבאו השערה
 וילחמו על השער מבית ומחוץ . וכל צבא השמונאים מחזק נגשו אל שער ההוא וישרפו
 באש וישול השער וילכדו את עזה . ויחבשו את המחרפים חיים והם הם אשר הודו כי חרש
 את אליהו ואת משוח המלחמה וישרפם באש ויט את עזה לשי חרב וישרפו את כל זכורה
 ושרי ימים לא חדלו להרוב כי פס רב היה בהם ויבצו המתיאוס ויחבשו בלחץ הכריה ולא
 מלא . וימלאו את אחיו והם ברחו לאספוליאטוס ויביאם אל יהודה חיים ויט יקרה ויהיו
 את רכשם . ויקחו את כל שלל העיר ויבאו ירושלים ויבטלו ובטחו ויחללו ויחללו ויחללו

יוסיפון פרק כא כב

פ"י פיר דוד מלך ישראל ע"ה והוא פיר הדוד לה' כי טוב כי לעולם חסדו:

פרק שנים ועשרים ויהי כשמוע אליפז בן אנסיוכוס הדשע. (הוא אנסיוכוס

אשר עשה ה' גדולה בירושלים ויהודה אשר הרג את
הסבאים וימח בנגעים גדולים כאשר הודענו (למעלה בספר הזה). כי יהודה גבר במקדשים
וכי ההשמונים השמידו את המקדשים מהארץ הקדושה וישלח את ליטאם בן דודו בחיל פ'
אלפים פרחים ופ' פילים עממם יודעי מלחמה ברעש ועד. ויבואו יהודה וירושלים
וילחמו בראשונה על ביתר ויבנו עליה דיק סביב ויחלו להטות ולנגף את הטיר באילי כדור
ובאבני סוללה. ויהודה וכל צבא ההשמונים יושבים ביערות ובהרים ומתחבאים מפני פחדם
מפני חיל יון העז'. ויאמר יהודה אל בחוריו הבה קדמנו את פני ה' אליהם ביום ובמחנותי
ללכת עד צבא יון הגלגמים בביתר ועמנו הנו ועשיתו כמחצית. ויצא יהודה עם בחוריו
מקדש יקראו לם ויעלו עולות ויזכו פלטים ויקראו לה' ויעקרו יהודה גדולים וקטנים
לאחר הושע ה' את עמך את שארית ישראל ויהי לאחר היום וימקע יהודה בשופר פסחים
ויחן את מלחמה וילך הוא וכל בחוריו עמו לעזרת אחיהם בביתר. ויהי כאלהם מירושלים
ללכת אליהם ולהלחם במחנה יון. ויאמר יהודה אל בחוריו חזקו ונתחיקה בעד עם ה' ובעד
ערי אליהם וגמולת יחד עמם בגבורה ולא נראה ברעה אשר חמלם את עמנו. ויהי דברו
אליהם כדברים האלה וישא את עינו וירא בין השמים ובין הארץ חם לבוש בלבוש וזכר ורובב
על סוס ודמות הסוס כמראה להב. וביד האיש רומח ואחריו נגד צבא ההשמונים ופניו
יאהבו נגד מחנה יון המקדשים וידו נפויים להכות במחנה יון. ויאמר יהודה אל בחוריו אל
חיראו ולא תעזבו מפני השמונים האלה. ה' אליהם הוא הגלגם עמם בעדנו הנה מלאכו
אתנו. ויאמר עוד יהודה ברוך ה' אליהם ישראל אשר שלח מלאכו להשוע את עמו ולהכות
במחנה אויביהם. ויאמר עוד יהודה לגבוריו דורו אחרי כ' אחת חשועים ה'. ויראו אחריו
ויבואו אל ביתר וידלגו פתאום בתוך מחנה מקדון ויבסילו את המחנה וישליכו חללים ביום
ההוא מכברי מקדון י"א אלף רגלי ואף וג' מאת רוכבי סוס וינם ליטאם וכל מחנהו בצושה
ובלימה וידע ליטאיהם כי ה' נלחם לישראל ויכרות ברית עם יהודה. ויהי פסח שוב ליטאיהם
אל ארצי מקדוניה וישלח האגרת אל יהודה לבקש ממנו ברית ושלום ויידר נדר ליהודה לאמר
כי הוא ישלים את המלך מקדוניה הוא אלווספר בן אנפיוכוס עם היהודים. והם אביו למשח'
ולהשמיד ליהודים היה הנה הוא יהיה להם לעזר ואויב. וישלח יהודה האגרת שלום על
ידי שנים ארבעים מאתמיו אל ליטאיהם בראותו את אברתו וכשעמו נדדו לו וכי הוא מבקש
מיהודים שלום ברית. והאנשים אשר שלח אליו הללו הם יבוחקו ואבשלום משני יהודה
ועמם יהודים אחרים משנחים. ואלה דברי האגרת אשר שלח יהודה לברית ושלום לליטאיהם
שר צבא אלווספר ומשנהו. ידוע יהיה לך ליטאיה שר הצבא כי האגרת קראתי והביטו
מדברך כי אתה מבקש שלום וברית. והנה מודיך אשר אנכי כורת ברית עמך היום ואמנם
כי תקיים את דברך יהיה שלומנו שלום. ויהי כצוה האנשים האלה אל ליטאיהם ואגרת יהודה
בידם קרא האגרת ושמה בה מאוד ויכבד את מל' כי יהודה אשר שלח ויבשעם על שריו ויו'
לסופרו לכתוב אגרת חשובה ליהודה ליהודים. ואלה דברי האגרת מאת ליטאיה שר צבא
אלופפר בן אנפיוכוס מלך מקדוניה ומשנהו אל משה מלחמה. יהודה שר היהודים ומושעם
ואל עמו שלום. ידוע יהיה לכם כי האגרתם קבלתי ביד ויחוקו ואבשלום אשר שלחם אלי
וגל אשר דברו אלי עשיתי ואת האגרת באהבה קראתי וכל הכתוב בה מלאחתי ולמלך בגלגלים
במחנה כל אשר שלחם אליו דברים השיבתי ליהוה ואבשלום והמה יגידו לכם על פה את
הכל וגם צפי מלאחי אשר אנכי שלח אליכם שמתי דברים דברי שלום ואמנם וס' יגידו לכם
אח רגועים ואחם שלום. והנה אני מדעת לבי אליהם כי לא אהא מארצם וגל אלף לארצי
עד כל אגרת המלך לקיים כל אשר שלחתי ממנו בעדכם. ואלה דברי האגרת אשר שלח
ליטאיה שר צבא מלך אלופפר אל האנשים מלכו ואחריו ובן דודו בעד היהודים. ידוע יהיה
לאחריו המלך כי היהודים גבורים עד מאוד בכל מחנהם ואלה הם החשועה בכל מלחמה ויהי
ראיתי אני זה אמרתי לבקש מהם שלום וברית בעד המלך ואלה חתם חתם פה ראי
קיימתי בעדך עד היום שלום וברית ועשה הוא! נא ובחר בשליח פן מסתעב בעון אביך
עמכם והיו לך למוקש. ויהי לימים אחרים וישלח המלך אלופפר חשובה לאגרת ליטאיה
ש' ואלה דברי האגרת מן המלך אלופפר אל ליטאיה. בן דודי ואפי שלום. ידוע

יהיה לך כי האגרת אשר שלחתי אלינו בעבור היהודים קבלתם קראתם בזהב רב. ואני מודיעך כי אני הלך בדרך כל הארץ וחדל להיות עם אנשים ואני מבקש שלום מכל בני תלכותי ורצוני להשכיח כל מלחמה ולקיים כל שלום. ושמעתי כי היהודים לא אהבו שמוע לדברי אבי להפך תורחם ולכן גברו עלינו בחרב וחרבו לשני אביו ונכדיו וגביריו. ועתה חן ימנך להם וכרות ברית עמכם בעדי וקיים עמכם שלום והודיעם כי מדעתי ומסוב לבני ולא במרמה וערמה אני רוצה ובחר בשלומם ובבריתם כי מדעתי אשלמים לשמור תורחם עדולם. ואתה והם שלום. ואלה דברי הברית והשליח אשר שלחתי לאופסר בן אנסיכוס המלך ליהודה שר היהודים ומשוח מלחמה. מלך המלך לאופסר בן אנסיכוס מלך המקדונים אל נגיד היהודים יהודה משוח מלחמה ולכל עם היהודים ברית ושלום. ידוע יהיה לכם כי גרתי גזרה בכל מדינה ומדינה ממדינות ממלכתי ובעל עם ועם ממלתי ידי על היהודים להחזיר את בני ממלכתי לבתי לחץ אחכם ולעצור אחכם לשמור את משמרת חורתיכם. וכל אשר עשה אבי בתחלה בשבנה עשה ואתה כפרו לו על שבגותו ואל גס אתהו שבגנו עבדכם כפרו לנו והחפלו לה' אליהם בעדנו והנה שלחתי אליכם מגילת קרוב עם אגרתו. והוא ידבר לכם דברי שלום וברית אמת. ויבוא ומגילת ליהודה ויבא לו אגרת המלך לאופסר ויקראה ויקימו שלשם יהודה וליסאה ומגילתם הברית והשלום וילך ליסאה לארצו מקדוניה ויספר לאופסר עוד פה אל פה אשר קראו ויגד לו כי מן השמים נלחמים המלאכים עם כל אויב ישראל ויירא לאופסר מלך מקדוניה ויילך לו מלך מלך:

פרק שרשה ועשרים ויהי בימים ההם החל ה' לגדל ולשאת יהודה מלכות

רביעית על מלכות שלישית הוא מלכות רומי אשר תעוררו על מלכות יון ויגדל שמה על כל המלכויות כי הרומיים עשו למעלה וגברו חיל הרבה מאוד עד אשר אכלו וסדיקו את כל מלכויות ובני המלכות האחת הם אשר נלחו את אנסיכוס הגדול בן יון וישבדוהו במלחמה וכניעוהו לתת להם מס. והם הם אשר הכניעו את זדון אייכל מלך אפריקא אשר מלך בעיר קרסניל"ה כי בא אייכל בעם כדד ורוב רחול חפר על שפת הים לרוב ועמו כל חיל בארבר"ל וכל חיל כוש ופוש וחיל גויים אחרים רבים. ויעבור את הים הקצר אשר בין אפריקא ובין ספרד ויבא בספרד ויכנע את גלון גוי חביב ויסע משם וילך בכל ארץ גימניא היא ארץ מערב ויכנע את הברתנים היושבים עליהם אוקיאנוס. ויסע משם וילך אל ארץ איסיל"ה וילחם ברומיים וילאו רומיים לקראתו ויהי מלחמה גדולה ביניהם ויפלו ציוס ההוא מהרומיים לחץ מכפר. וילחמו עוד הרומיים עם אייכל כעשר שנים ויערכו עמו י"ח מלחמות ולא היתה להם תקימה לפני אייכל באחת מהם. ובמלחמה האחרונה הוציאו ממלכות רומי כל צבא הגבורים ויפקדו בראשיהם את שני הפרטיוס הגדולים אשר היו במלכות רומי שם האחד אימיליאוס ושם השני ברוס וילכו ויבאו להלחם באייכל וימלאוהו בלחם על קרסניל"ה העיר הגדולה ויערכו שם מלחמה ארוכה על נהר את. אף פרום וקהי שם מלחמה גדולה ועלומה ביניהם מלך מלך. ויפלו ציוס ההוא מגבורי רומיים ל' חלק ואז הוכה אימיליאוס ראש הרומיים והוא היה איש גבור חיל וימה בקרב המלחמה ויברח ברום וימלט ויבא אל בספיל"ה והיא העיר היושבת בין הרים וארץ מישור וחמשים מיל מכבוד. וגם מלנסי אייכל נפלו במלחמה ההיא מ' חלק איש חללים. ויכדוף אייכל חיל רומיים עד שערי רומה וילחם על העיר י"ח שנה ויבן בתים לפני שערי רומה וישבנו בהם גביריו ויטורו על העיר מלך מלך ויאמרו יועצי העיר איש אל רעהו הבה נפתחה השערים ונשבד את אייכל ויכרתו לנו ברית ונחיה ולא נמות ויאמרו כלם לעשות כן. ויקם נער אחד מחור העיר ושמו טיפיון ויאמר לשם מלכות ועשרים יועצי העיר אחת עשרה היא כי נעבד את אייכל חלילה לנו מעשות כן. ויאמרו אליו ומה נעשה כי אין לנו תקומה לפניו וציוס י"ח שנה. ויאמר אליהם הבה עליה יחד ונחיה יחד ונחיה לעבייאנא (א) גבורים ואלהה לי אל הרגו אל ארץ אפריקא ואלחמה עליה והשחת אותה אולי ילך מעליכם ויבוא אלי להליל את הרגו מידו ולא ייתן לכם. ויעשו כן ויחטו לו שלשים חלק גבורים מגבורי הרומיים וישא רגליו וילך אל אפריקא ארץ אייכל ויכרוב את הסדרובל אחיו במלחמה ויקח את ראשו ויבא אותו אל רומה ויעל על החומה ויקרא את אייכל ויאמר לו מדוע חמדת את ארצנו ולא באת להליל את ארצך מידו כי השחתו אותה והנה לך ראש אחיך לעד וישלך אליו את ראש אחיו מעל למעשה ויכר אייכל את ראש אחיו. ויקשה את רותו ויחזק ויעמוד וישבע ויאמר לא אחלל משל

סיפון פרק כג

ספר החתם עד לכדי חזרה ויזר עוד על עיר רומה ימים רבים . וילך עוד שיפואן אל ארצות
וינחם כל ארץ אפריקא וילך אל קרסניגא ויזר עליה . וישלחו אנשי קרסניגא אברהם אל ארצות
והוא ברומה לאמר מדוע חמדת ארץ נכרים ומאסם בלחץ והיא נלקחת מידך ואין מושיע
לך . ועתה דע אלה לא תמחר לבוא להושיענו מיד שיפואן נפתחה השער ונתן בידו את העיר
וכל ארצות בותך . ויהי הכניע האגרת הזאת אל ארצות ויקרא ויחלל מעל רומה . ויבא אל
האופירוס כי שם היו עומדות ספינות רומה ויהרגו שם הרומיים עד אין מספר אנשים ונשים
נפץ מן השביה אשר היחה עמו . ויבא בספינה וילך ארצות עם חילו וילך שיפואן לקרחתו
ותהי ביניהם מלחמה גדולה וינצח שיפואן לארצות . ויבדחתו ויהרגו אלפים רבות ביום ההוא
מחילו ועד שלש פעמים הכבו מלחמה ויבדח ארצות מפני שיפואן וילך מצרימה אל תלמי
המלך . ואחרי שיפואן היה משהם וצר להלמי המלך וישלח את ארצות ממנו בעד שיפואן
תחיו . ויאמר אליו כתוב אגרת ושלח אותה לאחריך ויבא אליו פה ואחרי הכניעו בידו רק כי
ישבע לי לבדתי ויהרגו . אך יכבדו כלאה משריו המהם לו . וידע שיפואן את הדבר הזה
וילך מצרים ויתן תלמי המלך את ארצות ביד שיפואן וישבעו לבדתי ידע לו וכי יכבדו
וישבע לו על הדבר הזה . ויבא שיפואן את ארצות בלחץ אפריקא ממזרים בכבוד גדול . ויהי
כבוא ארצות אל ארצו וישתחם המות וימת בו ויקבר שם בבית מלכותו . וילכו שיפואן כל
ארץ אפריקא וכל מקום אשר בו מקום הכסף והזהב כי בלחץ אפריקא מקור הכסף ומלא
הזהב . ויגלל אז גוי הרומיים על כל גויי הארץ והם הם הרומיים שאלו וכלו עם יהודה
והחריבו ירושלים . ויהי כשמוע יועלי רומה וזקניה את הגבירה אשר נתן ה' ליהודה ולעמו
ויועלי להחזיר את יהודה ועם עמו ולכתוב לו אגרת שלום ואגרת ברית ויעשו כן . ואלה
דברי האגרת אשר שלחו הרומיים אל יהודה הכהן בן מתתיהו הכהן נביא ושר עם היהודים
זכהן משות מלחמה מאת קינאים מימיאום ותוליאום ושיפואן ומגיליאום שרי רומי אל יהודה
הנביא ותשוח מלחמה ואל כל זקני ישראל שלום . ידוע יהיה לכם כי אהנו שמענו את שמע
גבורתכם ומלחמותיכם ושמחנו מאוד מאוד . ועתה כרתו ברית עמנו וכתבו והודיעו לכל
היהודים בלשך הם כי ברית עולם בינינו וביניכם . וגם אהנו וכתוב ג' ב' בלשונותינו נאה לכם
להיותכם חברים ורעים טובים לנו ולא ליונים אשר ענו אחכם . והנה אהנו עולים בלשונות
למלחמה ולכן מהרו לשלוח לנו אגרת להודיענו מי ומי אוהבים . ואלה דברי הכרית אשר כרתו
הרומיים עם יהודה וקיימו להיוחס אוהבים ועוזרים זה לזה ביום וביבשה לעולם ותם העמוד
מלחמה בגוי הרומיים יעזרום כפי כחם ולא יתנו לאויבי הרומיים לא כלי מלחמה ולא חסים
ולא כל מחיה . וקיימו היהודים כל זה כאשר גזר ובקש ה' שיש ושלש מאות וכו' ויעשו וכאשר
גזר עליהם יהודה ועם שריו ויועלי . ואם העמוד מלחמה בגוי יהודה יעזרום ג' ב' הרומיים
כפי כחם ולא יתנו לאויבי היהודים לא כלי מלחמה ולא חסים ולא כל מחיה . וגם לא יקחו כל
מחיה מהיהודים כי יבואו בעזרתם בלשך אשר תהיה ליהודים . ואמנם כאשר יבואו הרומיים
לעזור היהודים המה יבואו מחיתם עמהם וכאשר ילכו היהודים לעזור הרומים יבואו ליהודים
כל מחיתם ועליהם יהיו כל זרעם . וקיימו הרומיים כל זה כאשר גזר ובקש יהודה ויועלי
ואמרו כי לא יוסיפו אלה על אלה ולא יגרעו כאשר גזר ה' שיש וכו' מאות וכו' ויעשו וכאשר גזר
יהודה עם שרי היהודים ויועליהם . ויהי אחרי כן ותשקוט הארץ כשמונה חדשים . בימים ההם
החל יהודה מכבאי להשמיד ולהשחית את הרשעים מקרב עמו . ויהי בשנת ההיא בכל ערי
יהודה ובחוף הים מעזה עד עכו היו יושבים יהודים עם מקדונים אחד ואנשי יפו ויבנה ה' יושבי
בית עממה רצו לעלות אל כפינותיהם עם נשים ובניהם ובנותיהם וללכת לשחוק עמהם
בית ויאלמנו היהודים בהם ויעלו עמהם כפינותיהם ויהי כבואם אל מקום עמוק בים ויסביעו
מהם נפשות מאתים ויוגד ליהודה ויבן וינצק ויקרא זוס ויקרא אל ה' לאמר הושיעה ה' וילך
אל יפו ויזר עליה ויתנה אלהים בידו ויבדל מחוכה את היהודים ויד כל העיר לפי חרב מאת
ועד אשה מעולל ועד יונק ושרף את העיר וככה עשה ליבנה . וישחקו הכפינות שמהל ביום
ואשר מלא ביבנה ויבא העשן עד ירושלים וילך כח העשן והשריפה והלהבה ר"מ רים וינקום
אז יהודה דמי הילדים והנשים אשר סבבו בים כי שרף כפינות כל הילדים והנשים אשר
הכניחו מקדונים אלהים למלסם מיד יהודה ולא יכלו . וילך משם ויבא אל מדבר ערב ויד
את גוי הערב וסלה כל אבניהם וישם עליהם מס ויתן לשון לארץ יהודה . ויעבור על עיר
אשר שמה ושם העיר כפי"ן . והעיר עיר מצר רדולה וחזקה מאוד מאוד כי מכל גבול אשר

בזמן מלח על כל ארצות הסביבה ועל ארצות המזרח וסוריה ועל כל ארצות יהודה לא יבאו ולא עלה על לב בני לאור עליהם. ויהי הוא הולך ועובר ויושב העיר במחנה על מצודתם ויקלנו את יהודה וידברו דברים על עם ה' אלהיו אשר לא יאמרו לדבר בם. וישאל יהודה את סיניו וירא את העיר מרחוק והעיר בצורה עד למאד ויקרא יהודה אל ה' ויאמר אל עדי אשר נתת את יריחי ציד יושבע עבדך בקולות תרועות עמך מנה בידינו היום הזה את העיר הזאת ואנקמה מהם על התרפות אשר חפרו את עמך ואלהיו כי בשמו במצודתם ואנחנו כך ברחנו. ויקח יהודה מגינו בשמאלו וישלף את חרבו וידלג וירץ אל שער העיר וירצו אחריו כך בחוריו ההפגומים ויסיחו את הסער בפתחו וכו' מעורבים קולי מדבר ויחננו בהם את השוטר השער ויסל לארץ מרס חשבו יושבי העיר כי זה המעשה יעשו. ויחנן האלהים את העיר בידם ויהרגו בם הרג רב אשר לא נסיהו מומי קדם כי מהלך ב' ימים באורך ומהלך שני ימים בצומת הלך אגס הדם אשר יאמרו מן העיר ויהי כאגס ג' ימים. וישע משם וילך שבע מחות ומחשים רים עד עיר סמסיראם ויאל סמסיראם לקראתו במאה אלף רגלי ומחשים אלף פרסים ויחבלו יהודה אל ה' וישעק ויאמר הושיעה ה' וילך לקראת סמסיראם בעשרת אלפים איש בחלל מיהודה ויחגר בו מלחמה. ומהי מהומה גדולה ג' ימים ופלך יהודה מחיל סמסיראם חללים בארץ שלשים אלף גויות גבורים ויהרגו גם סמסיראם שר צבאו. ויפנו גדודי סמסיראם שורק לגום ולברוח והוא עממה. וירדפו בהורי ישראל אחרי סמסיראם וילכדוהו ח' ויבאוהו אל יהודה. ויהי יהודה להסיר את כלשו מעליו ויבך סמסיראם ויסל על פניו. ויחשק צבאו גדול לפני יהודה ויאמר אל נח הסכרני כי יהודים רבים יושבים בארצי ולמה לא תפיה נפשות רבות בנפש אחת הן כי תפדה נפשות רבות יהודיות קדושות בנפש ה' עמא. ואם לא חברגני לשבע לך כי הסיב איסיב עם כל היהודים כל ימי חי ואל איני להם לעולם. ויאמר השבט ל' ושמור נפשך מאד פן תחלל את שבועתך וישבע לו סמסיראם על הדבר הזה ויחמול עליו יהודה ולא הרגו וישלחוהו וילך לו אל ארצו ולא יסף עוד סמסיראם להרע ליהודים כל ימי חייו וישמור את השבועה כאשר נשבע. וישע משם יהודה וילך דרך מדבר בערב וישבע נחל מלך מקדן אשר היה בא בערב לעזרהם ויכס ויבריחהם וישלך מהם חללים לארץ כ"ח אלף גבורים. וישע משם וילך אל עפרות העיר הגדולה ויור עליה ויתקח אלהים בידו וסלה בקרבה עשרים אלף גבורים. וישע משם וילך שש מאות רים עד עיר סמסיראם וייראו מאוד אנשי עיר סמסיראם ביהודה ויאלו לקראתו צבאי ומחנות ויאמרו אליו לדוננו משות מלחמה ונגיד היהודים שח' אל היהודים היושבים עמנו מה מעשנו עמכם כי השיבנו להם בימי אנשינוכם האביר אשר ברחו וגמלונו חזיו יהודים רבים ואנחנו החיינו אותם. ויגידו היהודים אשר עמכם ליהודה כי כן האמת ויברכה יהודה ויחלל מעליהם. ויפן יהודה לבוא לירושלים לחוג את תג השבועות. ויהי אחרי ההג ויאל על גריגוריאם שר צבא הדום וילך אליו בל' אלף רגלי וארבע מאות פרסים ויחגר בם מלחמה ויפלו מגבורי ההפגומים ל' גבורים ביום ההוא ולא הכסיראם שר צבא אשר לגריגוריאם צבא ייחלל עם זה לדרוך את ההפגומים וימניו סמסיראם אחר וירא יהודה את מפלת בחוריו ויחלל ח' וישעק וישעב סמסיראם ה' ויחשק את לב בחוריו וידלג לפניהם ויך במחנה גריגוריאם וישלך משה הדום סמסיראם. ויהי ויקרא בקול גדול ויאמר אליך גריגוריאם וידלג עליו ויכ את ימיו להכותו ויהפך ג' גוריות אחר לבבות ויכס סמסיראם. וישלך מעליו את כל מלחמתו ויברח וימלא ולא נודע עוד לא חי ולא מת. ואנשים הגידו ליהודה מעט הדום כי לא הוכס במלחמה על יד גבור מגבורי יהודה ביטע מוכה אל מדבר מרשה אשר במדבר הדום וימס שם. ויפן יהודה ויך את כל ארץ הדום והדום את כל עריהם וישימם למס עובד ואז נמלאו מפסילי אלהי עובדי גלולים מחזה חפריה יגדו בחורי הגבורים עם יהודה אשר הוכו ונפלו במלחמה בגריגוריאם וביבואם אל יהודה רדע יהודה כי בגלל העון הזה נפלו ויכרע על ברכיו ויפרכו את כפיו השמימה ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל המנלה מסכרם אשר בנה. אסמחרו האלה לנחם את נפשי ואת נפש עמי לכל נחשוב כי הסתיר פני ישימנו ממנו חלילה. יסוק אז יהודה את לב העם לעבוד את ה' בקדש וצמחה ויח' אל ירושלים :

פרק ארבעה ועשרים ויהי כשמוע יאספסר בן אנשינו את כל העלמיה

שעשה יהודה ומה הערים שהכה ויפך סכרית אשר היה

ל' שם יהודה ויבא עליו גדול גדול במלחמה אשר על שם ה' יסעו רבם וסרסו וסללים יתשי

אנחנו

מלחמה קט"כ . ועמו ליסירה בן דודו ועמו עם עולם מלוי' הים ויבואו אל ארץ יהודה ויהיו
 כל ביהר ויורו עליה . ויקרא יהודה וכל זקני ישראל אל ה' ביום ובחגגותם ובגבוי ויעלו
 שילוח ויבצחו וצחי' בלמיו' וז' יקו . ביום ההוא כלם פה אחד גדולים וקמני' כושעני' ה' אליהם .
 ויהי בלילה ההוא ויקח יהודה עמו כל בחורי השמונאים ויבא לילה פתאום אל מלחמה המולך
 וישחה מבצורי המלך ארבעה אלפים גבורים ואח' הגדול בכל הפילים המים . ויהי לאור הבקר
 ויעודן מלחמה חזקה לקראת יהודה ותחזק המלחמה מאד . וירא יהודה ה' מפילים והוא
 גדול מכל הפילים אשר עם המלך ועלו רוכב בצריון זהב . ויחשבו יהודה כי המלך רוכב עליו
 ויקרא ויאמר מי בכם נער וגבור . וידלב אלעזר אחיו לפניו והוא אחד מבחורי השמונאים
 הגבורים ויאמר הנני אדוני . ויאמר לפיך הפיל הזה הגדול עם רוכבו ראה מה תעשה וירן
 למול הפיל וישל' ארצה כל הבא לקראתו מבצורי המלך ויך בכם מימינו ומשמאלו ולפניו ויפלו
 לפניו הרבנים רבים . ויבטע עמו בחור עמק המלחמה ויבוא בין רגלי הפיל וידקרוו בחרט
 על כצורו ויפול הפיל עליו וימת על ה' ועל עמו ויעזבם הם כה וגבורים לשומעיו וכל גדול
 לעמו ויפלו ביום ההוא משעי' המלך ושריו ת"ח שרם מלכד ירם העם אשר נפלו בקרב
 המלחמה רבים מאוד ויחל המלך ביום ההוא מן המלחמה ויילך לאסלו לטות . ויודג לו לאמר
 הים פוליסם מרד כך ומחריב את ארצך וגם דימיתיראום בן סוליקום בא עליך מעיר רומה
 וחיל גדול עמו ומבקש לקחת את המלוכה מידך . וישמע המלך את הדברים האלה וירא צלול
 ויעש שלום עם יהודה . ויכרתה ברית עמו וינשקרו הוא וליסירה בן דודו וישבעו אליו ויאמרו
 לו לאמר לא נוסף עוד לבא אל ארץ היסודים ולא לירושלים למלחמה כל ימי חיינו . ויוציא
 המלך מגניזו זהב לרוב וישא מנחה אל בית ה' אשר בירושלים . וילכוד את מנילואם הפרין
 והוא היסאים יהודה . הוא אשר הביא את אנשיכום אביו על ירושלים לעשות את כל הרעם
 אשר עשה וגם את המלך הזה האופסר הוא העירו והביאו ויקלף המלך עליו ויאמר תפשוהו
 ויהי מגדל במקום ההוא גבוה אמה ולגדו אשר ודשן לאין שיעור ומספר וילו המלך ויעלו את
 מנילואם הפרין על המגדל ויאסרו ידיו ורגליו וישליכוהו מהמגדל אל האסר והדשן ויפיעשוהו
 בעמק האסר וימת . וה' המיתו באכזרותו ובעומוהו כי הרבה לפשוט והרשיע לעשות תועבות
 רבות לפני מנחה ה' אשר דשנו ואסרו קודש . ולכן נפסם הרשע הזה למות במהק האסר והדשן .
 דניק הוא ה' שנתן לו כדרכיו וכפיו מעלליו . וילך המלך האופסר לדרכו מקדוה . ויהודה
 כנגיד על עם ה' הכל לשפוט עמו ולעשות דקדק ומשפט . ובעת ההיא בא דימיתיראום בן
 סוליקום אל מקדוניה ועמו חיל הרמייים ויהלם עם האופסר בן אנשיכום וינחשו ויסרבו
 את חילו וליסירה הגבור בן דודו וימלוך באנשוכיא אשר למקדון . וילך אליו חלק מוס הכהן
 אים הכליל אשר לכל חזיר והמיר דתו בימי אנשיכום האכזר . ויאמר חלקימום הכהן אל
 דימיתיראום המלך הדוני המלך יהיה לעד עד מתי לא תעשה משפט לעבדיך אשר היו בארץ
 יהודה בן מחתיו כי גבר יהודה בן מחתיו בחברו ועמו היסודים הנקראים הם דים ויסרבו
 ויפמידו עקב אשר אנו מרדנו בתורכם בימי אנשיכום המלך ונבא להאמין בה רחם וידבר
 חלקימום זה כזבים רבים לדימיתיראום ויכעיסו . וישלח דימיתיראום את ניקטור שר צבאו
 ועמו חיל כבד מאד ופילים יודעי מלחמה ג' מאות ורגלים לוחמים לאין מספר ויבואו ירושלים .
 וישלח אל יהודה דברי שלום לאמר לך אחי ונתראה פנים באהבה ובשלום ונדבר יחד דברי
 שלום שנינו או אף חליף אחי אם תרצה ולא נבא יהודה מדבריו וילך אל ניקטור . ויאל ניקטור
 לקראתו ויחבקו וינשקו וישלח לו שלום ויאמר שלום . ויביאו כסאות וישמו לפנים וישבו
 עליהם ויאמרו דברי שלום . ויהודה זה לבחורי השמונים ובצוריהם להקריב את כלי מלחמתם
 עמם וגם את כלי מלחמתו ישאו לפניו כי אמר קן ידלגו עלי' הכרים פתאום ולא יכיר לה' כי
 מלחמה ויעמדו עליו בחורי כאשר לאו ויעמדו מע' הכסאות ויהי כאשר דברו פניהם יחד ניקטור
 ויהודה דברי שלום ואהבה ויקומו מעל הכסאות וישבו שניהם בירושלים בשלום ואהבה וזה
 יחברו מלחמה . ויהבה ניקטור את יהודה אהבה רבה ויאמר לו הלא נאם מעתה לאים כמוד
 לקחת אשה ולהוליד בנים . וישמע יהודה לעצמו ויקח לו אשה וחסד וחדל לו בן וירא חלקימום
 אהבה ניקטור ויהודה וילך עוד אל המלך ויגד לו כדברים האלה ויכתוב המלך אל ניקטור לאמר
 אם לא תשלח אלי את יהודה בן מחתיו אסור בנחשאים דע כי מות תמית ויגידו ליסירה את
 אשר שלח דימיתיראום המלך לניקטור שר צבאו ויאל מן העיר ניל' ויבחר ויחבק בשופר ויהן אוח
 שלחם ויאסרו אביו כל צבאום השמונים וכל בחורי הסמרים וילך עמם שמונה ויפג

בז' חקקת אל מקדש ה' רחמי יאזל הכהנים ונציגו חלי' אל' אל' אשר ברח הלילה מת
 ושלחם אל המלך אסור בנחשמים כי המלך קפץ עליו להמיתו אם לא כן תעשה ואלו לא
 המיתוהו אבל אכתוב למלך עליו סובות כי איש שלומי ואוהבי הוא ואחת ידעם זה. וישעיה
 לו סכנים ו' אמרו חליו לא בא הכה ולא ראינוהו מחמול שלשום וחקק ניקטור את הסיכל ה'
 וגם ירוק ידק למולו ויאמר אחרים את הסיכל הזה ולא אצוו בו אכן על אכן גם אחפור בארץ
 ואלהם כל יסודותי וילך כהני חף. ויבטו הכהנים בין האולם והמזבח ויאמרו ה' אליהם
 וצבאות אשר שבתו בבית הזה מימי קדם ועד עתה הלא הם כסאך בארץ והנה הדום רגלך בכל
 עבודתיך. וניקטור הסמא מלאו לבו לחקק את ביתך ואת מקדש תפארתך והוא מחשבה ללמד
 י' יהדום את הסיכל וכי יחפור בארץ ויהפוך את יסודותיו ואמרו לא נדע מה נעשה כי אם
 אליך נשאלו את עינינו לעשות כי נקמה. ועשה ה' אליהם קנא לכבוד שמך הגדול ולכבוד בית
 מקדשך ועשה בו נקמה וידעו כל הגוים כי בעבור אשר דבר נבלה על כן ימות כנבל. ויבטח
 ה' אליהם וצבאות את הכהנים על ידי מלאך לאמר במעתי את חפלתכם וכן תעשה בדבריהם
 למען כבוד שמי וכבוד בית מקדשי. וניקטור היה מחפש את יהודה בכל בתי ירושלים. וישלח
 ח"ק גבורים אל בית דיקריסיואוס לחפשו כי הוא היה משרי סיהודים החסידים ויכרת
 דיקריסיואוס מזביתו כי אמר חליו יפגעו כי הסמאים כי לא ימלאו את יהודה צבתי. וילך לו
 שמרוהו אל יהודה ויגד לו את כל מעשה ניקטור. וישעיהו וישמעון ו' האנשים והחסידים כי
 בוחן בימי חסיוכום ונמלא שלם כי קבל עליו מכות ויסורים הרבה ונקרא אל' ליהודים ושומם
 בירושלים. וישי אחרי הדברים האלה והזקן דיקריסיואוס שב לביתו כי האמין בניקטור כי לא
 ידע לו אחרי אשר לא חפש את יהודה צבתי ויגידו פריזי ישראל לניקטור לאמר מה לך ליהודה
 לבקשו לעשות כי נקמה ואחיה לא יכולת לחפשו הכה דיקריסיואוס חסיד מחסידי ישראל הגדולים
 והוא אב ליהודים וכו' צביתו שלה וקחמו משם ועשה בו נקמה מהסידים כי גם חסיוכום
 ראה לעשות בו נקמה וימלא מידו. וישי כשמוע ניקטור את דבריהם ויאמר הסבחתם לראות
 בעתכם וכן תעשה. וישי כאשר בקש ניקטור להראות האביה אשר היה בלבו אל סיהודים
 וישלח להביאו חליו וירא הוא כי שלח ניקטור אחריו ומוראו היה כדל בלבו ויחזקו ויחאזר
 צביתו ולא אבה ללכת אל שלוחיו ויסובו את ביתו ללכו. וכלותם הישיע כי נשעם עליו לסמיט
 וימחר הוא ויקח את הכתר ויחקקה בצבטו וישמח את עצמו כחך גדודי ניקטור ושלוחיו
 ויראוהו אנשי הגדוד כי הוא נשמש ונפל מן הכג ארצה ויטו הכה והנה וירחיבו לו מקום
 ויפול ארצה ויעבור את מקום הגדודים בנפלו. וישי בנסלו ארצה ויעמוד על אכן אחת גדולה
 ומרוב הדם אשר יא' ממנו נהסך לדעת אחרת וישח צבתי ידיו עדמו סיוף מבני מעיו וישלך
 גם על הגדודים וילעק ויקרא אל ה' ויאמר ה' הושיעה וימח ויאסף אל עמיו. וישי כשמוע
 יהודה את הדברים האלה והפער בו תחתו וישלח אל ניקטור לאמר מדוע תחס מחאמר ללכת
 חליו אל לך השדה ומרעה הכה את האיש אשר בקשת האחרים הכה הוא מלטה אותך בבקשה
 ומיטור רדה חליו ויאסף ניקטור את כל חילו וילך לקראת יהודה ביום השבת. וסיהודים אשר
 באו עם ניקטור דברו חליו כי חזוני אל נא תאמס בזון לחלל את יום השבת ותן כבוד למוט
 השבת. ויאמר ניקטור ומה הוא השבת ומי נחט ויאמרו לו השבת הזה יום קדוש לאלהים
 ואלהים אשר בשמים מושבו וממשיחו על כל העולם הוא נחט. ויחקק ניקטור את אלהים
 השמים וידבר בזון דברים אשר לא יאווהו לכתבם וישמע יהודה כי ניקטור בא חליו ויאמר
 אל צבוריו עד מתי נחטל מלכת למלחמה ולעשות נקמה במחקר ומגדף הזה כי מי הוא הכלב
 המת הזה המושלח המוסגר אשר חקק את עוז תפארת ישראל. וידע יהודה כי ניקטור בא חליו
 ויאמר אל צבוריו עד מתי נחטל מלכת למלחמה ולעשות נקמה וילך אל ניקטור צבתי
 חף וקנאה גדולה ויאל ניקטור לקראתו בעם כדל וביד חזקה ויקרא יהודה אל ה' וילעק ויאמר
 ה' אליהם הסמים אשר שלחת את המלאך למחמה. והרב אשר עמדו ועריו ממון לעיר ויחפור
 וסכיח מהם מאה ועמונים ותמס אלף הכוגים וההורג לא ראינוהו עד היום הלא ועל אחת
 כמה וכמה חך חטבול את הכלב המת הסמא האיש הבליעל הזה אשר עמד בביתך ויפיל
 עיך ותפארתך. ותמחר ביום הוא מלחמה גדולה ועלומה ביניהם. וישי במלחמה וירא
 יהודה את ניקטור ומרבו שלוש בידו. ויקרא יהודה חליו ויאמר אליך ניקטור וירן חליו בכם
 נחט. ויהפוך ניקטור את שבתו לטם משני יהודה. וירבק ארצו יהודה ויכחו צבתי ויכבו
 לפרס וישליכו ארצה ויפלו ביום ההוא בקרב מעם מקדון שלשים אלף והנפארים נסו וירדסם
 יסדה וצמחו סלך וסקע צמח וסמס נסו ויאלו מכל ערי ישראל לקראתם. ויטו ויכסו

יוסיפון פרק כד כה כו

חלם מהם עד אחד. ויבואו לשפוט את החללים וימלאו זה ואכן יקרה ואחריה נראה
 יחזו את ראש ניקמור ואת סורעות אשר נסח אל הטיול ויתלו אותם בגד השערה על כן קראו
 בש השער ההוא שער ניקמור עד היום הזה. וישמח העם מאד ויהללו את ה' על יד שיר
 ד' מלך ישראל לה' כי סוב כי לעולם חסדו. ומחיים ההוא והלאה עשו את היום ההוא
 מצויהם. וימשיכו היום ושמחה וכוונס ההוא הוא יום י"ג לחדש אדר לפני הפורים יום אחד.
 וישפוט יהודה את כל עמו בחמץ ובחמים כל הימים ויעש משפט ולדקה:

ברק חמשה ועשרים ויהי לתקופת השנה ויקרבו ימי יסודה למות ויהי ה' פל
 יסודה לסגור את יומו ולחסוף אותו אל עמיו החסידים
 ולא יחזו על קדושת שמו. ויבא אליו בקירוס אשר לא היה אז מלך על מקדונים ופלסים ה' ה'
 י' בורי מקדון עמו. ויבא פתאום על יסודה והוא יושב בעיר לשם ועמו כשליש אלפים איש
 אחרים מעט יסודה וינוסו כל עם יסודה מאחו וישראל הוא ואחיו ושמונה מאות בחור ענו
 זורו יסודה ולא הסבו פניהם ולא נתנו עורף לטום מכל אלה. ואלה הבחורים ופלסים הם אשר
 חבירי יסודה והם המה היו בחורים ולרופים בכל מלחמות יסודה אשר עשה בגוים ויבא
 בקירוס בפי' אלף איש ויערוך מלחמה לימין יסודה. ויהפוך משמאלו את יתר הכס כפי' ה' ה'
 ויכניעו על יסודה מימיו ומשמאלו ויכרי יסודה מלחמה פנים ואחור כי כבדה מאד ויאמר
 אמותה הפעם אחרי השביעי את הרבי ואשכיר חיי מדם השמאים האלה. ויכרי יסודה את
 בקירוס עומד מימיו כי שם היו גבוריו וקנן הימנית עמו. ויריע יסודה וידלג בקרב ויתחברו
 עמו מקף גבורי החשמונאים וילך על בקירוס ויתגר בו מלחמה גדולה ועלומה מאוד ובהשגת
 המלחמה סלה מגבוריו ארצה שני אלפים פגרים. ויהי בעומק המלחמה ויכרי יסודה את
 בקירוס עומד בתוך המלחמה אלא הכס וירן אליו בכח חמתו ויראחו מעוסר בגדים סביבו.
 ויך את גבוריו וישלך ארצה מהם הרבנים רבים וסלה את כל הבא מהם לפניו מימיו ומשמאלו
 לאין מכפר וירבו חללי יסודה אשר הפיל לארץ הרבנים ביום ההוא עד אין מקום ריק להשיק
 כי הרבנים על דרך יסודה ועליהם לעד הולך וצא. ויגש מול בקירוס חברו שלוש מלאה
 דם. ויכרי בקירוס את פני יסודה והכה פניו כפני האריה ביום עמדו לפני ספרו ואחיה ורעה
 בפניו. ויהפוך בקירוס את ערפו לטום וינס דרך אשדוד. ויכרפוהו יסודה ויך לפי חרב את
 כל אשר היו עמו וישלך לארץ כפי' אלף פגרים פגרים הגיעו ויברח בקירוס וימלא באשדוד
 החיל אשר היו אחרי יסודה קדפו אחריו וימלאו את יסודה עיף ויגע ואנשיו עמו עייפים ויגשו
 בקירוס גם הוא יא מן העיר לקראת אנשיו כי ידע אשר אחרי יסודה הם באים. ויהגרו
 ביסודה מלחמה אלה מה ואלה מה מכל עבר ויכרפוהו. בתוך ויפלו עוד חללים רבים מנגדי
 בקירוס ויפלו גם יסודה בן מתחיהו על חללי גברתו הרבים אשר הפיל והשליך לארץ את
 הסרובים אשר המית. ויקחו אותו שמעון ויונתן אחיו ויקברוהו עם אבותיו בהר המדעים
 כבוד גדל ויכרי אותו כל ישראל ימים רבים:

פרק ששה ועשרים ויהי אחרי מות יסודה וירבו אויבים על עם ה' מאד

ומקדם ויחזר וינתן את שבת אחיו ויבטן ז' שנים ויפז
 ירשלימה ויקבל את משרת אחיו על פי זקני ירושלים ויקראו את שמו יהונתן וילך במתו ממש
 אל הירדן ויירדוף אותו בקירוס בחיל כבד ויבא עליו ביום השבת וילחמוהו על הירדן וכראם
 יהונתן כי לחץ אותו בקירוס אל המים ויעבור במים הוא ואנשיו ויעבור אחריו בקירוס וכל
 חילו וישיגוהו עם אנשיו ויתגרו בם בכל עבר. ויפ יהונתן את ימיו להכות את בקירוס ויחבר
 לו מקום לעבור ולברוח ויברח יהונתן וילך בבאר שבע אשר במדבר ויבנה את מפולת העיר
 וישב בה הוא ושמעון אחיו עם בני החשמונאים אשר אתו ויבא עליהם בקירוס ביד רמה ויבנה
 על העיר דיק ויגר על העיר ימים רבים ויירר להם מאד ויאמר שמעון ליהונתן אחי עד מתי
 נבחרה במים הרעים האלה הלא נבחרה לו מות ואלא אל גרינו וכי מות נמות. הסובים
 אחריו מיהודה אחיו שמה במלחמה על קדושת ה' אלהיו. ויפז יהונתן בלילה ההוא ויך
 את אלה בקירוס ויכרבו את אדיריהם ואחיו שהיו עם בק רוס. ויפתח שמעון את העיר ויד
 חזקה עמו מבחורי החשמונאים ויאל ויך במחנה בקירוס גם הוא מכה רבה. וישרוף את האילים
 וכל הסוללות וכל כלי הדיק אשר בנו מול העיר. ויברח בקירוס וימס במדבר ויכרפוהו וינתן
 ואחיו וישיגוהו ויתחן אליהם בקירוס לבלתי יכרפוהו ויאמר להשיב את כל הסובים אשר שבה
 מארץ יסודה לחיים וכן לרוב וישבע להם על סדנר כוס ואל מדלו מעליו. וילך בקירוס
 לגדט

לדרכו ולא יספ עוד לבל אל ארץ יהודה וישב את כל השבטים. ובעת ההוא נחזקת השבטים
 ביד יהונתן וישפוט את עמו וישב לבסח וילחם מסביב בכל אויביו. ואנפיוכוס הוא אשר נשאר
 משרי מקדון לקון מלכו לטע יהודה ויהנשא לאמר אלך ואשמיד את עם יהודה ולא יותר
 יהודה בדרך. ויבא אנפיוכוס לארץ יהודה ויבאו מהם לעזרה אנפיוכוס השר לקון מספר
 וישלח יהונתן את שמעון אחיו ואת בניו להלחם באנפיוכוס באשר הוא כי אמר אליו כדברים
 האלה. שמע נא שמעון הלא אחי אשר תהן בישראל אחרי ואתה תהא את שררתי. וילא
 נמנע למלחמה לקראת אנפיוכוס וכל בניו עמו וילך הוא מהפאה האחת ובניו מהפאה
 השנייה למען יהיה אנפיוכוס עם גדודיו ביניהם בחור ולא ימלס את מהם. וילכו עם בניו
 מבני רי החשמונאים ס' אלפים הגבורים מהפאה האחת והוא הלך מהפאה האחרת בימרי העם
 ויבאו על האנפיוכוס ושריו ויבאו שרי אנפיוכוס ועמו על שמעון למלחמה בפאת שמעון ובניו וילאו
 מהפאה האחרת עם ס' אלפים הגבורים ויהיו אנפיוכוס ושריו בחור בין שמעון ובין בניו ויכו
 בהם אלה מזה ואלה מזה ובהם בחור. ויד שמעון כל חיל אנפיוכוס בבה עליו ולא נמלס מהם
 עד אחד מלבד אנפיוכוס אשר ברח לבדו עם ב' רוכבים. ויבא שמעון אל יהונתן אחיו בהלל
 יהודה לא להים ויהונתן יא לקראתו עם זקני ישראל וחסידיים וכהני עליון וחרו לשמעון ולבניו
 עהיום ההוא והלאה יד וסם בישראל כאשר דבר לי יהונתן אחיו כי בעלמו הלך. וישב ישראל
 יצא כל ימי יהונתן איש חתם גפנו ואיש חתם חלחלו. וימת יהונתן ויאסף אל עמו זקן ופצע
 לקון וסובה. ויהי אחרי מות יהונתן ויכהן שמעון אחיו וינהא את השדרה על ישראל הוא
 יבניו. ותלמי חתן שמעון הרב את שמעון בהשגה היין ויקח את שפתו ואת שני בניו ויאסור
 אותם בנחשחים. והימים אשר משל שמעון בהם ה' שמונה שנים וימת ויהסף אל עמיו. ויחר
 זבדי מלחמותיו ומלחמות אחיו הלא הם כתובים על הכר יסף בן גוריון הכהן ועל ספר
 החשמונאים ועל ספרי מלכי רומי. גם האגרות אשר שלחו החשמונאים אל הרומיים ואל גוי פרס
 והם אליהם לא כהנאם סה וכןם כתובים על ספרי הרומיים ועל ספרי הפרסיים:

פרק שבעה ועשרים ולשמעון בן מתתיה שני בנים הם האחד והוא הגדול
 הורקנוס ושם השני הוא הקסן ויהנן ובהם הם אשר היו
 אסורים ביד תלמי בעל אחותם ויהרבו תלמי את הורקנוס בן שמעון וישלח יד להרוג את ויהנן
 בן שמעון ויבחר מפניו וימלס. הוא ויהנן הנקרא גם הוא הורקנוס בן שמעון הגדול מבניו
 יקראו זקני ישראל את בן שמעון השני הקסן ורקנוס על שם אחיו הגדול לכהו ולגבורתו.
 ויהי כשעז הורקנוס והוא יוחנן כי נהרג אחיו הגדול וינס עתה. וירדפוהו תלמי בעזה
 ויבא לפני שער עזה ויסבדו אנשי עזה את השע' ולא נחמו את תלמי לבל הער רה להרע להורקנוס
 ויבחר מעזה וילך עד העיר הנקרא שמה רגונה ויבב שם. ויהי אחרי כן ויקבל הורקנוס את
 שדרת שמעון אביו עם" הזקנים והכהנים ויעל עולות זבחים. וילא בלבל על תלמי בעל אחותו
 וינלח אתו בקרב ויסגר תלמי בעיר הנקרא שמה רגונה. ויבש הורקנוס הצמוד המשמר
 על ישראל באמת ובחמים ויאר על העיר בכל כלי מלחמה בחיל הצר ולבסוללה ובכל כלי
 משחית וחרו הער במאור גדול אז העלה תלמי את אש הורקנוס ואת אחותו על החומה אשר
 למגדל ויחבש ויאסרם לעיניו ויסרם בשופים וביסורי קשים וזרים. והצמוד הורקנוס בראותו
 מוכר אתו ואחותו על ידו וימתו רחמיו עליהם ויבך בדי גדול ויעקב בבכי לאמר אחי ואחותי
 בעבורכן אהדל מהלחם בעיר ואל יאמר החויב בלבו כי גבורתו ואומתו תחלמי וישקם
 הורקנוס את לב המלחמה ויכבה את תבערתה וימהל להלחם בעיר. ואם הורקנוס הנכבד
 והיקרה פרשה כפיה למול הורקנוס ותחל פניו ותאמר לו בני הורקנוס לא על חמלה ולא על
 רחמים באת פה כי אם להחנך ולהתאזר לנלח את אויבך הבוגד באשתו ובי ובורע אביך.
 הלא ידעת כי זהו את נפשי לקחתה כאשר לקח נפש אחיך ואלהי השמים פדה את נפשי מאידתו
 והוא עזרני מחזק ברעשתי והלא תראה ח: פתו וכלימתו ומה יעשה באשתו ותחתו לעיני
 העם והשבים ומה יש עוד תקוה בו היוכל להשיב את בני אשר המית חי או יוכל לתקן את
 אשר עות בחללו את כבודי ואת בני לעיני העם והשבים ולפניך. ועתה בני לא על חמלה ולא
 על רחמים באת נכח עיני ולא על זה בואו אחריך שרי ישראל כי אם לנקום נקמה ולהעביר את
 ולהשמיד חרועה וחרועות אומות ונוראות ולהשיב את האיל המנגה ולהקים את הטולה
 ולהרבות השלכת אנשים ולגבר קליעת קליעים ולדרוך קשתות ולזרז חלים להמית נפשות
 ולמסור כביעות מומת העיר ולהסיל את העיר וללכוד את האויב ולעשות בו נקמה וכל השארים

חסיפון פרק כז ב ח

מאויב ה' ופגאלי עמו ישמעו משפט נקמתך בו וייראו ולא יזידון עוד. ואם אני אמות במוסר הרע והמר הנני בני שמחה בזה למען תשעה במיתתי נקמה בו וגם אני נוקמת במוסר ממנו כי ישפט בהרצף פה וישפט נפשו במשפט האלהים. ועתה בני אם יש את נפשך לכבדני ולהראות אהבתך שנוט בקולי ולא יכמרו רחמיך על מיתתי כי אני מעשה לא אמות את המות הזה במוסר אחר. ועתה בני בר בנתי ובר נדרי חזק. ואמץ מלחמותיך על העיר והכרם אמותה ונקום נקמת הצור הקדוש מאת חמתו הכר האויב הזה ויליכיהו בחני ימיו ויל' בלא חמדה. ובגלל חמלתך על ועל אמותך לא תשכח הריגת אביך הקדוש ואחיך הנעים ואם תחמול על"אמך ואחותך ותשכח אביך ואחיך ותשכח לאלוקיך. ויבי כשמוע הורקנום לעקת אמו ואח דברים ויבך בני גדול ויסס את מחנהו בצביוס ותבער בו חמתו ויל' הכחור להעיר ולחקות ולהגביר שאון המלחמה ולהעלות את האיל המגנח וההקים את הסוללות ולבנות דיק ולהרכות לקלוע קלעים ולדרוך קשתות ולהשליך אבנים ולירות חצים. ויגש את איל הכרזל ויד את החומה ואח המגדל וינגחם ותקרב העיר לנפול ויזקקו העם מחור העיר. ויגר לתלמי מאוד ובהכר לו העלה את אס הורקנום ואח אמותו על המגדל אשר נגח באל הכרזל ויד אותן ביסורין רעים וחרים להשמיטן מהחומה חולה אס לא יחדל מעל העיר. ויירא הכחור הורקנום את מכות אמו ואחותו ויסוריהם ויבך כי נכמרו רחמי עליהם כפעם בפעם והאמר לו עוד אמו בני אל תבך ולא ירע לבבך ולא חמוס עיך עלינו ולחוס מלחמתך והתחזר והתחזק והתחמץ ללבוש את אויביך ולא ירע לבבך. וכי יכמרו רחמיך על אמך ועל אחותך מדוע לא יהמו מעיך ותזכור את הריגת אביך הקדוש ואחיך הנעים ותקום נקמתם מהאויב. ויהי בהזכירה את אבי ואח אחיו ותבער בו חמתו וילבש קנאה וילתן את העיר ביד רמה וכבראות עוד את אמו ואח אמותו בלתי הכיז ידו מבלע ומהשחית בחמלו על אמו ועל אחותו ולא ידע בכחור מה יעשה כי בזכרו את הרג אבי ואחיו יעם ותבער בו חמתו וכבראות מוסר אמו ואחותו ולהלם יד לבו ויחמול. והגבר מלחמת הכחור בלבו ובקרבו יותר מן המלחמה אשר היה נלחם על העיר כי אמר בלבו אס אחמול על האויב ולא אלההו הכה אחי עון הרג אבי ואח כי לא חקס ואח נקמת דמם ממנו ולא אפנה לכבודם ולקדושתם. ואס אלתי האויב עד לכדי אמות הכה הוא מוסר את אחי ואחותי לעיני בלבו האבד ולא יחמול אף כי יאבה להרגן ועלי הוא העון בכל אשר ירע האויב באכזריותו לתמי ולחיותי אמוס האלהים יודע את חוס לבבי כי לא תחמלתי על האויב החדל מהמלחמה גם לא זכאני לחלל את כבוד אבי ואחי הנכבדים על כי לא אלקוס נקמה דמם ממנו ויש לאל ידי לעשות כן. ודק כי אהשוב אשר אבי ואחי נאספו אל עמם ומה יגיע להם נקמה במוסר האויב. לכן כה אמר הורקנום לא חסדו נפשי לראות במוסר אחי ואחותי על יד האויב ואלהים ינקום נקמתו מיד האויב הבוגד על דרך האחרת ואני חדל את המלחמה ועם כל זה הנה שנת השמטה באה אשר היא קידש לה' ולא ארצה לעשות דם בשנת הקודש. ויהי לימים אחרים ותבא שנת השבע שנת השמטה אשר יחגו בה היהודים וישמרוהו כיום השבת ולכן חדל הורקנום מהמלחמה ויבא ירושלימה. ואז גברה על תלמי אכזריות לבבו ויאמר לחותנתו כדברים האלה לא נאמר בדעתך הבלתי מסוכרה למסור את נפשי ביד אויבי ועתה אוריד את שיבתך ביגון שאולה כי אהבנו את בןך לגינך ואחר כך אהבנו אותך כהרוב בהמות השמאות. ויל' תלמי להרוב את אס הורקנום לחותנתו ואת אחותו אשר היתה אשתו בהרוב זרוע ויעשו עבדיו כן ותשכך חמתו. ויאל תלמי מעיר רגועה כי אמר עתה ישמע הורקנום בהרג אמו ואחותו ויבא ללכדי ויבנה אל מדינת סיראלמימה ממלכות המלך לכירז וישב שם עד יום מותו:

פרק שמונה ועשרים ויהי אחרי הדברים האלה ואנפיוסוכם המקדוים שפס את

שמעון ויפזר לו איפה על אשר הרג את שריו וחילי וישחיתם ציני יונתן אחיו. ויאמר לנקום נקמתם מאת הורקנום בני ויאסוף עם רב כחול ויבא ציהורם ביד רמה בשנת ד' למלכותו היא השנה ה' למלכות הורקנום מלך יהודה ויירא הורקנום כי חיל אנפיוסוכם עמוס מאוד ולא יוכל להלחם ויבא אל ירושלים ויאגר בה ויבא אנפיוסוכם ויגר על ירושלים ימים רבים ולא יכול לה למען גובה תומותיה ולמען מבצרים החזקים ולמען כח בצורים היותם במוסר. ויבן אנפיוסוכם מפסן העיר ירושלים ק"ל מגדלים בצורים מקורים עם גנות. וישם על המגדלים איל ברזל ויעבד בה את תומה ירושלים החיזונה מפסן בק"ל אולי גדל אשר על המגדלים וספרל הסומה. ויהי בראות היהודים את העמוס הסיזנה טפלת וירישו

מרושה על נפילה החומה וילאו גבורים ירושלים מחון לעיר. ויחלצו יהודים הנבזרים לקרחת אנפיוכוס וילחמו בו ויכו את כל גביר מקדון אשר מלאם לבם לבוא העירה וירחיקו ממפלה החומה ללכת לקרחת חיל אנפיוכוס העומד מנגד מרחוק וילבו וילחמו בו. ויפילו פגרים רבים ממחנה אנפיוכוס ויבריתו את אנפיוכוס. המלך מן המחנה. ויפילו ויחרסו את המגדלים אשר בהם סביו העיר וישרפו את כל מלחמתו אשר הקים עליהם. וירחק אנפיוכוס מן העיר ל' רים ויתן במחנהו הנותר שם. ויהי צמים ההם ויבא מן הסוכות אשר בו הוא חק על עם ה' להעלות עולות ולהקריב קרבנות ולזנות זבחים ולהלל את ה' בד' מיני עשים. וישלח הירקם מלחמים אל אנפיוכוס המלך לאמר לו כדברים האלה. אתה ראית את מופתיו ה' אליהו ואחותיו והאמנת כי הוא אלה גדול על כל אלהים ויבדו להטות ולהחיות ולהשפיל ולהרים כבדו נא ותנה לנו אריכות ימים שמונה כי לא תחרידנו במלחמה ונחוג את חיינו כמשפט ורחק. ויען ויאמר אנפיוכוס למלכיו הורקטוס פלוס בואכם ואני אמלא רצון מלכם לבדוד ה' אליהם. וישלח מכתב להורקטוס על יד מלכיו לאמר חנו חגיכם ושמו בשמחתכם וכדור את ה' אליהם רק יהיה לי חוק עמכם. וישלח אנפיוכוס מנחה לה' על יד מלכיו בשר מלכיו הורקטוס פר אחד וקרניו מלובשות. וזב ובראש עכרה זב גדול ורביד זב בשרים יקרות על צואר וישלח עוד כלי כסף וכלי זהב רבים מלאי צעמים למח' להיכל ה'. ותבא המנחה לפני המלך ויביאה המלך עם מלכיו אנפיוכוס לשער המקדש ויקחו השוערים את המנחה והיא מיד מלכיו אנפיוכוס ויביאיה אל הכהנים והכהנים הניפו אותם במקדש לרצון ולכבוד. וישבו מלכיו אנפיוכוס בשמחה ובשלום וכבוד ויגידו לו כי קבלו יהודים והמלך הורקטוס את מנהגו וכי כבדו והניפו לפני ה' במקדש לרצון ולכבוד וישמח המלך אנפיוכוס מאד. והורקטוס יס כל ישראל שמו. בנה הסוכות הוא שמחה רבה ויהללו את ה' אלהי ישראל כמשפט ורחק. והמלך הזה אנפיוכוס המ' בלעשות מהיום הוא והאלה עם ישראל גם הציב לפנות בבדוד צ' ה' עד מאד גם הדיק והלית והחזיק בבדוד ה' אלהי ישראל עד למעלה ולא כן עם אנפיוכוס הרשע הנקרא עוד בשם אלפסיונוס בלכדו את ירושלים כי נכנס בהיכל ה' ויפסדו וישמחו ויסקף וישמח את המזבח בבשר חזיר כי החזיר שחם בהיכל ה' וסקף את המזבח וישלח ממנו כל פנות ההיכל ולכן מדרו בו היהודים ולא רבדו וייגעו ה' בנגעים גדולים ובהללים רעים ונאמנים וימת בהם בחרפה וכלימה ובו כאשר הודענו בזכרו. והמלך הזה אנפיוכוס הנקרא עוד בשם פיאוס היה איש רחמים וכבד את בית ה' ואת היכלו כרצון ישראל. וירא הורקטוס את לב אנפיוכוס כי היה שלם עם ה' ועם עמו וכי נתן אל לבו לעבד את ה' וישלח אליו מלחים לברות ברית עמו לאמר הלא הנראה ממך אנפיוכוס כי האמין בגבורת ה' וכי הוא אלהי האלהים למה חלחץ לעמו ויראיו במלחמות וחשבונות מעבודתו הם יש את לבבך שלם עם ה' כברית ברית אתי ואתה והיינו שנינו כאחים ועמנו לא יצר לעמך ועמד לא יצר לעמי וארדוף את אחיבך וארדוף את אחיבי ויהי זה בינינו שום. ויקבל אנפיוכוס את מכתב הורקטוס מיד מלכיו ויקראה וישמח מאד. ויכתוב מכתב קיום נשלום וברית וישלחה אל הורקטוס לאמר ארצה בבריתכם ושלומכם וישבנו בשם כל ימי מלכותי. ויכרות ברית אנפיוכוס עם הורקטוס ויקיימו. וילא ה' רקטוס לקראתו ויקבלו ויביאיו ירושלימה ויעש לו ולעבדיו משתך גדול מאד. ויתן לו למנחה מהלוצו ש' ככרי זהב ויקדישם הוא למקדש ה' ולבדק ביתו ויין לו אל ארצו. והורקטוס המלך שלח ודרש את מסמני הזהב אשר היו בירושלים מימי דוד ויאבה לקחת מהם את אשר וילא על הכבא הנלחמים לעזרת עם ה' וביתו. ויפתח מסמני דוד מלך ישראל ויקח ממנו ג' אלפים ככרי זהב ויעזב בו עד זהב לרוב. ויאמר יוסף בן גוריון על זה הדבר מלאתי עדות מסופרים אחדים אשר כחבו הספרים נאמנים. גם הסופר הנאמן ניקוליאוס הדמשקי העיד כמותי. והמלך אנפיוכוס כאשר יצא מירושלים ללכת אל ארצו ויאמר להורקטוס המלך כדברים האלה. אחי הוה לעזרת כי ברית אקד ובריתך אחי. הנה אשרק מלך פרס לוחץ ומוחק אותי ואת עמי יום ויום ולא אדע מה אעשה כי צר לי ממנו מאד לכה אחי. ולחמה עמי ואשר נלכוד מעירי והיה כספם וזהבם קודש לה' אלהי מקדשם. ויאמר אליו הורקטוס הנני ואעשה כדברך רק את בריתך תשמור כמותי. ויתן הורקטוס לנצלו ושריו זהב לרוב וירק את חילו וישע מירושלים ללכת עם אנפיוכוס לעזרתו וישבו מירושלים פני המלכים הורקטוס ואנפיוכוס ויבאו עד נהר לוקן וילחמו עם אנדרבו פר צבא אשרק מלך פרס כי פגעו בו פקיס בל לקרחת אנפיוכוס ויבריתו את אנדרבו פר צבא מלך פרס ויבא מלך פרס

יוסי פון פרק כה

א

פרק עם רב. וכן עם אנשיכום בנין גדול למראה על עם הגבורה אשר עמו עמי העלנים
האלה בעם פרס ויקרא את שמו בנין גבורה. וישלח אשרק מלך פרס כחז בהחבא אל הורקנום
המלך לאמר הלא ידעת כי הפרסיים בנו את מקדשם והחזיקו במעוז חפצתכם ועשה לנו
חרטנו לנו בגבורתכם ואנו בלתי תפלים לכם. והלא ידעתם כי היונים הסמלים פמלו והחזיקו
את ארצכם ואת מקדשכם מאז ועד עתה ומה הקוה יש לכם בהם ובבריתם. ועמה חדלו
ממנו ונלחמה באויביכם וגשמידם כי טוב לכם בשנאת פרס מאהבת יון ואשר הרעוהם לנו עד
עתה ידענו כי לא מרונכם עשיתם כן רק מפחדכם מהאויב ולכן לא נפית לב עליכם על זה
להרע ובזריתנו נקיים אתכם. והאויב הזה כי לא תהיו אחס עמו יסור לנו מעליו וגשמידהו
וגשז לבסח אתנו ואחס. וישלח הורקנום לאשרק וידה לדבריו ויסעו משם הורקנום ואנשיכום
וילכו מהלך שני ימים. ויהי ביום הג' וילמד הורקנום לאנשיכום לכה אתה לבדך עם מחנה
היונים ופגע במחנה פרס ואני אבוא אחריך ואכה אותו ואת מחנהו והוא לא ידע. ויפגע הדבר
בעיניו וילך לבדו עם מחנהו ולא חכה את הורקנום מלך יהודה לבלתי תחשב לו גבורה על
מלך פרס. ויפגע באשרק מלך פרס וילחם בו ויפול בקרב ביום ההוא כל חיל היונים לא נשאר
מחס עד אחד. והמלך אנשיכום תתם קצו ויומו ביום ההוא וימת גם הוא בקרב ההוא. וירא
הורקנום כי מה אנשיכום ויחדל ללכת אל אשרק ויברוח בריח עמו והוא זה שלום. ויהי אחרי
הדברים האלה וישא פניו הורקנום בדרך טובא ויבא מידעתה וירר עליה גשח חדשים וימתה
אלהים בידו וישימה למס עובד. ויסע משם וילך אל עיר שמגר וילכדה וישב ויבא שמה
ויכה אותה כי לא פתחה לו ויך את הר גבירים ויחריב את הסיכל אשר עשה סבכלם החורני
ותחן מנשה הכהן אחי עדו פר הכהנים וגדולם. ויהרסוהו הורק אחרי מאתים שנה לבנינו
ויהפכו המלך הורקנום עד יסודתיו ויך את הכותים הנמלים שם וישמידם מהר שומרון מלבד
מתי מנחם אשר נסו ונמלמו. ויסע משם וילך לארץ אדום ויך את דבירה ואת מרשה אשר לאדום
ויכנע את גבון אדום וישימה למס עובד עד הגולה. ויאסרם המלך הורקנום ויוקשרם ויכבשם
בכבלי מילה וימל את שר ערלתם ומתיוס ההוא זה את מוליס ושומרים את משמרת תורת
יהודה וישראל עד הגולה וכן עשה המלך הורקנום לכל הגוים אשר כבש ולבד וגבר עליהם.
ויהי בהגלות ה' את דברו וישלח מלאכים לרומא לחדש את הכרת עם שרי רומא אחר מות
אנשיכום במלחמת אשרק מלך פרס כי אנשיכום היה יד הרומיים עמו בבואו לארץ יהודה
ויגזול ערים רבות ולא השיבם לישראל בימיו וישיבם בעם מקדוני. ואלה דברי האגרת ששלח
הורקנום מלך יהודה אל ה'שיש המושל ברומא עם ש' יועציו לאמר. אל ה'שיש המושל ברומא
ואל ש' יועציו וכל עם רומא שלום. מן הורקנום בן שמעון מלך יהודה הדורש שלומכם ואודיעכם
לאמר אנשיכום כרת ברית אחי להיותי נצרתו והוא נצרתו ואלכס לי עמו נגד אשרק מלך
פרס ונפגע באדבריו שר נבוא עם חיל רב ונלחמה בו ונלחמהו ובריתותיו ללכת לה' חס באשרק
מלך פרס ואנו מוסעים הלך אנשיכום להלחם עם אשרק ולא חכה אותי ונלחמהו באשרק במלחמה.
ואני למורתי מחיל אשרק העולם שפתי לארצי לשמרה ועתה אם נרוכס לקיים את הכרית לשלום
ולאמת בינינו הגידו לי האמת ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ורוסיחאום
ואפליגיאום והודרום ויודיעו לכם ענין ארצי ומה דרכי נמכם ואחס שלום. ויהי כבוא מכתב
הורקנום אל ה'שיש אשר ברומא ואל יועציו כבדו וגשאו את שלוחיו ויכתבו לו אגרת ברית וישלחיה
אליו מטעם כל זקני רומא להורקנום בן שמעון מלך יהודה שלום. מן ה'שיש המושל ברומא
ברומא מן פניאום בן פריקום משנהו ומן מילאום בן מנסינאום שליטו ומן סמפדוניאום בן
פלדאנוס ויתר שרי הרומיים ויועציהם מן ה'שיש אשר עמנו ועמו ש' יועצים אל הורקנום
בן שמעון מלך יהודה שלום. ידוע יהיה לך כי אגרתך קבלנו וקראנו בזהבם ושלומך שאלנו מאת
שלושין רוסתיאום ואפליגיאום ותודרום החכמים הנאמנים וכבדנו אותם וישבו עמנו לפני ה'שיש
אשר ברומא וערכו לדבריהם לפניו בחכמה וכל אשר שאלו מאת ה'שיש ואנחנו עמו בלא תפסל.
ועתה אנו בריתאום עמכם ברית ואמונה ומודים לכם אשר כל הארצות והערים אשר גזל מלך
אנשיכום מלך מקדוניאיה אשר היתה ידיו עמו מארצכם יהיו לכם. ואשר קיים אנשיכום
בברית אשר כרת עמכם למוב וקייים ממנו ואם גזר עליכם גזרה לרעה ולקלון יופרו דבריו
והערים אשר לכדתם במלחמה אשר היו מושלים עליהם עם מקדוני ועם רומי מרס בגיע
אגרתכם אלינו יהיו לכם כי אנו במלחמה ובהרס נרעה בשלומכם ובריתכם ואחס שלום. והג'
לחם יאבט אגרות לכל גוי וגוי מהר יס חס נמשל עליהם לקבל בכבוד ושלום ועזרה ושמחה

חסיפון פרק בח במ

אח הכהנים אשר פלחם אליו ועוד פלחם עיניהם שלחמו ושמו כוהנים לשמם מל' פע
 רצ' ג'ם אברהם יחננו לו להודיע מדי עברו אח כל הגוים בבריחתו עמכם ובפ'לומתו אחכם וגם
 דברנו לו דבריה על פה לדבר לכם והם דברי בריית שלום ואמת כאשר גזר ושיטנו עם ש"כ
 יועצו והיה זה שלום. בימים ההם היו בלחמים מלכי מקדון איש בלחמו. והמלך הורקנוס נסע
 עם כל מחנהו ויחן על שומרון ויאר עליה ויבן דיוק סביבה ויהי רעב גדול בשומרון עד אשר
 חבלו השומרונים והכחשים את הנבלות המושלכות בדרך. והמלך הורקנוס נסע אז משם וילך
 ירושלים בעצור ויבן לים הכפרים להכר בעד עם ה' כי מלך וכתן גדול היה. ויעוצו אח שני
 בניו על הצבא אשר בשומרון שם האחד אנשיגוס וזה השני אריסחבלום ויעל עליהם אחי
 אנשיגוס מלך מקדון ויצא בעזרת עיר שומרון כי אמר להלל את שומרון מיד בני הורקנוס שר
 צרו עליה וילחם עמם ויחגר בם מלחמה גדולה ויבס אחי אנשיגוס מן מקדון. מפני הנערים
 בני הורקנוס וימלם בעיר ספוליו. וביום ההוא היה הורקנוס בירושלים בבית קודש הקדשים
 ויהלל בעד עם ישראל ואחר כך הזכיר את בניו בחפלתו כי דאג מן יפלו בחרב מלך מקדון
 ויבטע בבית קודש הקדשים קול קורא וחומר אל חורא ואל העצב ואל חדאג על בניו בן
 הורקנוס ויבטע עוד דרך היום כי באח בשלום וזאת בשלום. וישלם הורקנוס את מלאכת עב דה
 הקודש וילא מן הקדש ויסכר בצווי העם את כל הדברים האלה. ולא האמין לו העם וישלמו
 רובני סוסים לשמרון אל המהנה וימלאו דברי הורקנוס כיום וגלחמים ככל אשר דבר וידדו לה'
 אלבי ישראל. וישלמו הכותיים לבן קליאופטרה מלכת מצרים ועמו גלימנדרו ואיש קרס שני
 מקדון ויחלו את פניהם לבוא לעזרה הכותיים להלל את שומרון מיד בני הורקנוס וישמע הורקנוס
 את הדבר הזה וילא מירושלים לקראת כלל מצרים ויך בהם מכה רבה מאד והבס מהם פגרים
 רבים וגם גלים נדרי השר הכה וימת שם. ויבטעו הנשאים וימלאו ולא יספו עוד מלכי מקדון
 ומ כי מצרים להלל את שומרון ואת הכותיים מיד ישראל. וישב המלך ויצא אל שומרון ויאר
 עליה שנה אחת ויתקם אליהם בידו ויך את כל זכורה לפי חרב ויהסוף את כל מצות הכותיים
 עד היסוד והכותיים אז היו עובדים לקליאופטרה מלכת מצרים ובשומרון שר משל. כלל ה. וגם
 הח השר ההוא הוא שר קליאופטרה מלכת מצרים הכיר אז הורקנוס ממשלתו ואת שר מצרים
 אשר עמו הרג ואת כל הצבא אשר היו עמם בשומרון הרג. בימים ההם פשע לסיון בן
 קליאופטרה המלכה המושלח על מצרים ויעצבו המצריים את המלכה והשי דם עם פגרי בנה
 ויחאזר לה בן לעלות אל ארץ יהודה להלחם בהורקנוס על אודות העיר שומרון. וישמע הורקנוס
 את הדבר הזה ויבן את הנגיה ואת חמיקי שני שרים גדולים. משרי יהודה ויפק דם על צבא
 עם יהודה ללחם להלחם בלמירי ודודיו. וילאו השרים חמיקי וזחוקי עם צבא יהודה וילחמו
 בלמירי וחילו ויכניעום ויפילום בקרב. ויצרח למירי וילך אל אחי חמיקי ויבטעו פגרים שנים
 שם. וילחם עוד הורקנוס המלך בכל חויביו מסביב ויכניעם ויפילם. וישב ישראל לבשה בימי
 הורקנוס המלך איש תחת בגדו ואיש תחת חלגתו וירבו ויעלמו במהד מאד:

פרק תשעה ועשרים

בששק ובפמחה ויעש המלך משה גדול לכל שריו ועבדיו.
 חיל יהודה ובנימין. וישב המלך על השלמן עם חכמי ישראל והמה הפרופים המשפשים את
 החורב כי הורקנוס היה תלמיד מתלמידיהם. ויהי כסוב לב המלך הורקנוס ביון ויאמר
 לחכמים המה הפרופים אחם ידעם כי אני תלמידכם ובר לשמעתכם. ועתה אם חרוא
 א חי כי אסור מהדרך הסובה הוכיחתי והשיבתי אל הדרך הישרה כי כן נאה לעשות ולכם נאה
 להוכיח ולי נאה לקבל. ויענו הפרופים אליו ויאמרו לו תלילה לך מהדבר הזה כי עדים
 אהנו היום הזה כי לדיק אחם ובדרך ישרה אחם הולך ומלך נאמן וישר וכתן גדול וחסידי
 ועבד ה' אחם ולך נאה הכבוד והסוד. וישמח הורקנוס על דבריהם ויאמר אליהם אני חשמו
 את משמרת ה' ומשמרתם כל הימים. ושם היה יושב אחד מן הפרופים ושמו אלעזר וסוא
 איש שולח מדרים ואיש רע ובלעל ויבן ויאמר יחי המלך הורקנוס לעולם. אם אהבתי לסיח
 לדיק כאשר דברתי ולקבל תוכחותי אמת כאשר השמעת לך דם מן כסא הכסונה ורב לך כסא
 שאלכות. ויאמר המלך אל אלעזר ולמה לא תגיד לי. ויאמר אליו כי בשני הליכה אחך בימי
 חסיפוסתם אספסוף מלך מקדון והוא סיחה חללה ולכן לא נאה לך לבא בקודש הקדשים.
 ויפץ המלך מאד ויהסוף שנים לאבא ושמחתם לנחמה ולמחיה ואהבתם לאיבם. וזה היה
 הדב איש עשיר שר וגדול וסוא מן הכדוקים ושמו יסומן. ויאמר למלך סוא אמרתי לך

יסיפון פרק כט ל

62

חאמן לזכרונם כי חכים בניהם. ועתה הם הם אשר נזו אל אלעזר לקלל חוקך ולחיותך בעיני העם והשרים. ויען ויאמר המלך לפרושים אחם פשעם כי על הקללה הזאת הנמרצת גם כי שמתם שחקתם גם אני אפרוך את גדרותיכם. ויאמר המלך לפרושים שפטו את הדבר הזה על הקללה אשר קלל אחי אלעזר. ויענו ויאמרו יש עלינו חבוס ומלקות ורב לך כי הפרושים לא יפסדו מות. ויען ויהונתן ויאמר הלא אמרתי לך כי מדעתם ומחשבתם היתה הקללה הזאת. ויהי המלך והוא וכלה פשע הורקנום בדברי הפרושים יתחזק עם הלדוקים ויהי לדיוק. וילו המלך ויעבירו קול במחנה ובכל ארץ ישראל לאמר כל המלמד אשר ילמד את בניו מתורת הפרושים מות ימות. ויהרגו הורקנום מהפרושים ביום ההוא רבים וגם את אלעזר המקיל בכבודו שרף באש וגם מדלת העם אשר היתה עם הפרושים הרג רבים ועל קן נחשוררה השנאה עליו ועל בניו וישאלוהו ישראל אחוה ואת זרעו מהימים ההם. ויאמר יוסף בן גוריון עתה אפתח שער לספר על איזה דבר נפלה המחלוקת והמריבה בימים ההם בעם ה'. הנה הפרושים היו אומרים לשומר התורה אשר מכרו אבותינו צידנו מפרישת על פי החכמים אשר פקדו את התורה לקבל והנה הלדוקים אומרים לא נאמין ולא נשמע ללבו תסורה ולכל פירוש כי את התורה משה לבד והכוחים היו בלוחם הימים אחרי הלדוקים בישראל לחלק אחד והחסידיים לבדם עם העם הכולל אחריהם לחלק אחד. ועל אלה המחלוקת גברו גלגמות ונפשו דמים רבים בעם ה' כי דלת העם היתה יד עם הפהשים ויהיו לעזרם מלבד עשיריו וגביריו כי היו עם המלך והלדוקים ולמלך ולזה היו עוזרים:

פרק שרשים ויאמר יוסף בן גוריון הכהן בימים ההם שאל המלך הורקנום את כי ה' וידרשנו על אודות בניו מי אשר ישב על כסאו אחרינו ומי ימליך

לו ויהיו לו ב' בנים שם ההלל אריסטובולוס ושם השני אנטיגנוס ושם השלישי אלכסנדר ואריסטובולוס ואנטיגנוס היו נאבכים בעיני המלך. ואלכסנדר היה שו אלו בניו וידעוהו אל הגליל ולא ראה את פני אביו ויהי כשאל הורקנום את האלהים וכדרכו אתו על זה וידבר לו האלהים בחלום הלילה ויאמר אליו שא לא עיניך וראה את בןך אשר ימליך אחרך עומד עי'ך והוא ישב על כסאך וישא עיניו וירא והנה אלכסנדר בנו עומד עליו ויין הורקנום משתו והם חלום ויבן. וישאל עוד באלהים ולא ענהו עוד על זה ויבא יומו ויגיע וימת ויחפץ אל עמיו והימים אשר מלך הורקנום על ישראל ויהודה ל"א שנה ויותר דבריו ומלחמותיו וגבורותיו אשר עשה במלחמותיו והערים אשר לקח מאדום וגבולותיו אשר עשה במקדון ואשר הכניע את אדום ואבד מל אחוה הלא הם כתובים על ספר יוסף בן גוריון ועל ספר מלכי הרומיים. ויהי לפני מותו ויעבור את פי האלהים וימליך את אריסטובולוס בנו מחתו והוא ארסטובולוס המלך הנקרא כמלך הגדול והוא אשר הרחיב את גבול ישראל מאד והוא אשר לחם על צור ועל לידון ויבן דם נפשות מהם עד חזן מספר וימל את בשר ערלם ויכניעם תחת יד יהודה עד אשר בא סומפסיוס בר לבא רומא. והוא אריסטובולוס אשר הלל את הכהונה על עמנו ויסייר מחתו וישם תחר מלכות בראשו ויאמר רב לי בכחר מלכות. ויהי בשבתו על כסא מלכותו ויהעורר באבירותו ויאסור את אמו ואת אחיו בנחשמים כי היה מקרא עליהם על דבר המלוכה לאמר אולי יבגדו בו. ויאבד את אנטיגנוס אחיו הקטן לבדו וילבש אותו ארגמן ויכבדו בכבוד גדול. וישאלוהו שר לבא על גדוליו ועל כל לבא גביריו להלחם על גוי אשר פשעו בו. וילך אנטיגנוס על כל אשר מרדו והרימו יד במלך אריסטובולוס וילחם עמם וסלה מהם פגרים מתים ושפר דם נפשות מהם לאין מספר וישב ויבט פניו לבא וישלמה בגבורה. והמלך אריסטובולוס הלה את חליו אשר ימות בו ויבדד עליו החולי מאד. וישמע אנטיגנוס בדרך כי את המלך חלה ובי חליו כבד עליו וירע לו מאוד וימהר ויבא אל יושלים. ויהי כאשר בא בגבורה אל העיר הלך אל בית המלך וילך אל הכיסא ללכת על יד עתה אחיו ורשאותו כי קצרה נפשו בעמל אחיו. ויהי היום ההוא חג הסוכות והוא היום אשר חק ליהודים לקבלו בכבוד ולהללו בד' מיני עשים בהלל וחסוד וקרבן. ושם היה המון רב מהמון ישראל ויעצור אנטיגנוס עם גדוליו בתוך ההיכל בתוך המון העם והוא תגור כלי קרב ומהלל בש שריו וכסף וזהב וימחו כל העם על מלאכה ועל יפו. ושם היה איש אחד ושמו יהודה החכם והוא מן החשובים שבחסידיים וישא את עיניו וירא את אנטיגנוס עובר בגדר הה כל ויאמר לתלמידיו וגם לאנשים אחרים מהמון ישראל מי יתן מתי היום הזה כרם ספר ארץ בשום כחומר הזה אנטיגנוס כי הנהי ראה במחמתי אשר ישם היום אנטיגנוס

בגדר

חשיפון פרקל

[illegible]

חסיפון פרק ז' לא

פזי . ויהי כדבריו הדברים האלה והאל נפש וימת ויאסוף אל עמיו . והימים אשר הלך
לריסחובלום שנה אחת המימים . ויצבו אותו כל ישראלי ויהודה מאד כי אהבוהו היהודים כי
 היה רחב ידים ואיש מלח כי נלח את הגוי הגדול הנקרא חיתיריאל וימל את אשר ערלם
 ויכניעם תחת יד יהודה . ויקראו הוינים לאריסחובלום נפאל"י לחמד ראש כי היה נכבד
 ואהוב ליונים . ויחבר דבריו ובזכותו הלא הם כתובים על ספר יוספון בן גוריון הכהן
 ועל ספר מלכי הרומיים ועל ספר ההרצ"ן הכפתי ועל ספר חמיני סירושלמי . וימלך
 אלכסנדר אחיו החתני כי התיירוהו גבורי יהודה מהמלכה אשר חסרו המלך אריסחובלום
 אחיו כי קא עליו על הממלכה . הוא אלכסנדר אשר שמו אביו הורקנוס ולא ראה להמליכו
 כרצונו אבל מרה את פי ה' וימלך אלכסנדר כאשר דבר האללים בחלום הלילה להורקנוס
 אביו וישב על כסא המלוכה :

פרק אחד ושלשים בימים ההם נשבת המלך אלכסנדר על כסא מלוכתו ויוזיא

נבא על תלמידה היא עמי כי פשעו אנשי תלמידה ביהודה
 בימים ההם ולא פשעה גם עזה ביהודה . וילך אלכסנדר המלך אל תלמידה למלחמה וילך
 עליה וישלחו אנשי העיר אל לפירו בן קליאופטרה מלכת מנרים לחמד עלה והשיענו מיד
 אלכסנדר מלך יהודה הנלחם עלינו וניהם עבדיך . וימחן לפירו לבא לעזרתם כי ירא להלחם
 עם היהודים כי זכר את המכה אשר הכהו הורקנוס מלך יהודה במלחמה בלכתו לעזרת
 הכוריים אשר בשומרון ועל כל חרד לבוא לעזרתם ולא אזה לבוא אליהם . וישלחו עוד
 אנשי תלמידה ויאמרו אליו אל יך לבדך לבוא להשיע את עבדיך אמנם מהר ובה וחלך
 עמנו ונספ עוד לעזרתנו מלכים אחרים ויאולום מלך צידון ומלכים אחרים ועזרנו . ויהי
 כשמוע לפירו את הדברים האלה וכי הבטיחו אותו חכמי תלמידה להיות עבדיו ויבא בלחיו
 וילך אליהם . ויהי כל חילן שלשים אלף איש מלחמה ויהלך אלכסנדר מעל תלמידה ויבא
 לפירו אל תלמידה ולא קצוה כי בא עם אש חכם ושמו דימחריאוס וידבר בלחיו העם
 תלמידה לחמד הלא מוב לכם ליבא עול אלכסנדר אשר הוא יהודי מלחם עליכם איש נכרי .
 ובדבריו עמם כדברים האלה פשעו בלפירו ולא קבלוהו ויאמרו לקבל את אלכסנדר עליהם
 לאדון ולמושל ולחם לו הם . ויהבהל מאד לפירו וישלח אל יאולום מלך צידון לחמד לכה
 ונחצהרה יחד וילך למלחמה על אלכסנדר מלך יהודה . ולא אזה יאולום לעזרן למלחמה
 עד אלכסנדר מלך יהודה וימחן לשמוע בקול לפירו . וישלח עוד לפירו מלאכים לאלכסנדר
 לחמד והמלך יאולום לא יעש . ברית ושלום יהיה ביני ובינך ולא תי ירך לעזרת יאולום
 מלך צידון אויבי ויהי זה שלום ואהבה בינינו וישלח לפירו אל אלכסנדר מלך יהודה למנחה
 ד' אלפים ככרי זהב . ויקבל אלכסנדר ההב לפרו וילך על יאולום מלך צידון למלחמה
 וילחם עמו . וישל אלכסנדר פגרים רבים ממנה יאולום וינס יאולום מפניו . ויקח אלכסנדר
 כל ארץ יאולום מידו ויוציבם ליהודה ומושיבם בה וישב ויבא אל ירושלים בגבורה ובנאות .
 ויהי אחרי הדברים האלה וישלח אלכסנדר אל קליאופטרה אם לפירו מלאכים בסתר לחמד
 הנה לפירו בך פשע בך והוא יושב ממולי אם עבד בעיניך לנפוק נקמתך ממני מהר ובווא
 עם לבאך ואני אלא עם כל חילי ונלכזה כאשר תאזה נפשו . וישמע לפירו את הדבר הזה
 ויקאץ מאד ויחר לו וישפם בחילו בגליל ציוס השבת . וילכו סנכתאן העיר אשר בגליל
 ויפרי והאנשי ציפרי סו רבים מחיל לפירו במקום ההוא ולא יכול עליהם . ונס מלך וילך
 לקרחת אלכסנדר למלחמה . ויהי כשמוע אלכסנדר כי לפירו בא אליו למלחמה ויאסוף את
 גבורי יהודה ל' אלף ויבחר מהם ו' אלפים גבורים במיני נחשת מכים אחד למאה ואל
 המלך אלכסנדר ציוס ההוא מירושלים בגבורה וביד רמה וישפט את לפירו והוא על הירדן .
 ואחר אלכסנדר אל שרי גדודיו הבה ונפיל עליהם פחאוס והנהר הנה הוא יסיה לחתיהם .
 ואם יעזבו לפנינו הנה הנהר יסבור לשניהם הדרך ולא תהיה לכם תקומה וימותו כלם ביום
 אחד . ויבסה אלכסנדר בגבורתו ולא נחם על ה' אליו אבותיו ולא הוכיח בש אל שרי
 תלמידה וירא לפירו ואנשיו מאד מפני אלכסנדר וחילו ויהי אמו איש חכם ויזע מלחמת
 ואבן להלחם ושמו פוליסטיסטיס ויהי כבוא אלכסנדר עם מחנהו על לפירו ועל מחנהו
 יתחם את הגדודים אשר ללפירו ויתגר מלחמה ביהודים פעים ואחר וילחמו עמם מ . בקר
 7 נאצרים וינלו סיוודים וסלו סמון רב ממנה לפירו ויט את מלי מחנהו אשר סיס

לפניהם ולא שמו לב לחצו אשר מאחריהם אך פוליסחיפונם עם חצי המחנה אשר חלק להם נגשו אל המחנה עד הכשרים ויהי בצהרם ויגש פוליסחיפונם עם מחנהו להלחם עם היהודים ויצא על אלכסנדר ומחנהו וימלאם עיופים ויך בהם מכה רבה מאוד וסלה ביום ההוא מן היהודים ל' אלף איש מלחמה ארצה כלם גבורים והנשאים הרה נסו וינס אלכסנדר מהמלחמה וימלט אל ירושלים וחקי מסלה היהודים ביום ההוא גדולה מאד עקב כי בנחו על גבורתם בגאון וביד רמה ולא בשרו בה' אלהי אבותם. ויהי בערב ויצא לסירו בחד מן הכפרים וימלא שם נשים וילדים מהיהודים ויטו לברוג אותם ולקחת מהנשים ומיילדים לבשל אותם בקדירה להפחיד את עם יהודה למען יאמרו עליהם כי בשר אדם יאכלו:

פרק שנים ושלשים

בעת ההיא יצאה המלכה קליאופטרה ממזרים להלחם עם לסירי בנה. וישמע אלכסנדר את שמעה ויצא לקראתה ויחברו שניהם על לסירו למלחמה וישמע לסירו ויברח מפניהם ויצא באניה וימלט אל חיפה ויעזב המון רב ממחנהו בחוף הים ויברגוס הנני והלקוח היהודים שרי קליאופטרה ותשב המלכה מזרימה. והמלך אלכסנדר נסע עם כל מחנהו ויפגוש בארץ המישור אשר בארם ויזר על גדרה אשר לארם ויזר עליה ו' הדשים. וילכוד את גדרה ואת בנוחיה. ויסע משם וילך משם חממה ויהן עליה ויהי בחצי הלילה ההוא אשר לן במחנה שם ויצא חייליהם ויגדלו ממהם ויעלו במחנה היהודים פתאום וישליכו מהם ארצה עשרת אלפים גבורים רכונים ויקומו היהודים הרדים לאור הבוקר וילחמו עם חייליהם ויבריחו ויכו במחנהו מכה גדולה מאוד וינס חייליהם מפניהם וילכוד המלך אלכסנדר את מחנהו ואת בנוחיה. ויסע משם ויהן על רפוס וילכודו ואת בנוחיה ומשם נסעו ויחמו על אנטיוכיה ויזר המלך עליה וילכודו ואת בנוחיה וישב ויצא ירושלים. ויהי לתקופת השנה ויצא המלך אלכסנדר מירושלים ויצא אל עזה ויהן על העיר ויזר עליה כי זכר המלך את רעת אנשי עזה אשר היו אנשי עזה עם לסירו נגד היהודים וילינו שם כל גבורי היהודים עד אור הבוקר. ויהי הבוקר אור ויריעו היהודים וילחמו את אנשי עזה בלחץ המלחמה ויסובו את העיר וימלאו את כל הדרך מחללי יושבי עזה. ויבנו עליה דיק סביבה וחבא העיר במצור גדול. וישלחו אנשי עזה מלאכים אל הרחם מלך הערב לאמר עליה חילוי והושיענו מיד אלכסנדר מלך יהודה ומיד היהודים הנלחמים בנו וגויה עבדיך. ויצא הרחם מלך הערב הוא וכל עמו לעזרה עזה. ויהי כאשר שמע אלכסנדר כי יצאו עליו הרחם מלך הערב למלחמה. ויעזב עניד הרחם ממגדי היהודים עם חיל רב לשמור את עזה ולזר עליה וילך הוא עם יתר גדודיו לקראת הרחם מלך הערב ויתגבר בו מלחמה. וינצח אלכסנדר במלחמה וינס הרחם מפניו ורבים מהמוניו הושלכו ארצה חללים וימלט הוא אל המדבר אל סע מדבריה וישב המלך אלכסנדר ויבא עזתה ויזר עליה שנה אחת. ויהי בעת ההיא ויקם פסימכוס ויכרוג את אחיו השר פילואליפוס עניד עזה. ויקומו אנשי העיר להרוג פסימכוס וירדפוהו עד השער כי בורח היה מפניהם. ויסתח את שער עזה ויקרא את המלך אלכסנדר ואת היהודים לאמר שברו ובוואו אל העיר וכבשוה. ויקומו היהודים ויריעו ויבוואו אל השער וילכדו את העיר. ויצא אלכסנדר המלך העיר עזתה ויטו את חילו להרוג את כל יושבי העיר עד בלי חמלה ויעשו כן. ויך אלכסנדר את כל זכורה לפי חרב רק פסימכוס וכל אנשי ביתו לבדו החיו היהודים במאחז המלך ויטבו חמש מאות ברים משרי העיר ויבוואו אל היכל אפיליניאום ויוגד הדבר לאלכסנדר המלך וישלח ויזליחם מההיכל ויטו ויברגוס בחור העיר ואת ההיכל שרף באש ואת כל הבנין שרף בחור ההיכל גם את כלם אפיליניאום אשר היה מזהב השליכו בחור האש במאות המלך להרפה ולקלון ללם רק לאחר ימים לקפו הזכב מן השרפה וינס המלך ויצא ירושלימה וישב על כסא מלכותו וימלאך לבסוף:

פרק שלשה ושלשים

ויהי ביום חג הסוכות ויעל המלך על המזבח כחם הכהנים ואז החלי הכרופים והמה החכמים לשחוק באתרגים ובמקלות התמרים ובשרביטיהם ובכפותיהם בשמחה ובמנוח לבב כי חוק ליהודים לשחוק בחג הסוכות בפרי עץ הדב ובכפות התמרים. ולא אחד מהכרופים מלאו לבו להשליך אתרגו על המלך וישלך עליו אתרגו אחד. ויקפזו גדודי המלך על הכרופים ויאמרו אליהם למה זה החללו את כבוד המלך להשליך עליו אתרגו וכפות תמרים. ויענו הכרופים יאמרו חן זה החלל כי חוק הוא לעשות כן. ויהי כי בשרו לדבר נצח למרמה וגויהם ויהי

יוסיפין ברח לנ

ויהאמו לו הוי בן המחוללות למח החגלה והשתחרר בכהונה גדולה ואחרי בן חללה לא לך נאם הכהונה כי אמך חללה היחא ויקצוף המלך מאוד ותבער בו חמתו. ויוסי ימיתו מעל המזבח ויאמר הרב הרב על הפרושים. וישלפו גדודי המלך את הצבאים וישליכו ארצה ו' אלפים בתוך חצר ההיכל. ויוסי המלך ויבנו קיר מעלי שמים בין המזבח ובין שאר הבית ומיהוים הסוף והאלהא מנעו את העם מלבוש אל הבית ויעמוד העם בהצר ההיכל רק הכהנים בלא אל הבית כמשפט. ויהי אחרי הדברים האלה ויאסוף המלך אלכסנדר את כל חילו ועמו וילך אל סוף המדבר אשר לערב וידע בן חיו ערב וילכו את הערים הבצורות אשר לערב ומשם נכע ויבא מידבחה וילכדה וידך את מואב וישם אותו למס עובד. ואלו פשטה חמת מהחא יד יהודה וילך המלך אז אל חמת ויהרסה וגם את תיחדרום אשר בחמת הרב וישב ממש המלך ויבא אל ירושלים ויהי מלחמה חזקה ומרובה גדולה בין אלכסנדר ובין הפרושים והאריך המלחמה ו' שנים. ויהרגו אלכסנדר בשנים האלה מהיהודים אשר עם הפרושים ו' אלף מלבד אשר המית מהם במלחמה. ויקרא אלכסנדר את כל העם ויאמר אליהם סהרו לבצכם והשליכו הפגהא מקרבכם ואל תשגלו אותו וכל משפט אשר האמרו אליי אעשה. ויענו העם ויאמרו אליו את מות חמית אז נסבה את לבצכם כי איש מות אחת ומשפט מות עליך שהרגת אנשים טובים ממך ופשעת בעדת הפרושים. ויפשעו היהודים במלך אלכסנדר וילכו אל דימיסיריאוס ויבא וימן שם בשכם. ויהי לדימיסיריאוס חיל מ' אלף פרשים מצב רי מקדון וחילו חיל עזאס וגורא מהד. ויקרא אלכסנדר כי פשעו בו היהודים ולא יכול להשיבם אליו ולא ידע מה יעשה וישכור ששה אלפים פרשים מצבורי מקדון ויחק עשרים אלף איש מצבורי יהודה אשר היו עמו וילך לקראת דימיסיריאוס וישלח דימיסיריאוס לפה ה את היהודים אשר עם אלכסנדר וגם אלכסנדר שלח לפחות את היהודים אשר עם דימיסיריאוס ותחבר מלחמה גדולה בין אלכסנדר ובין דימיסיריאוס העוזר ליהודים הפושעים באלכסנדר ויפלו במלחמה רבים מגדודי אלכסנדר עד כי נפלו גדודיו וישאר הוא לבדו. וגם רבים מגדודי דימיסיריאוס נפלו כי עד מות עמדו ולא הסבו פניהם ויחתו כולם וימלט אלכסנדר ההרה דוד וסיומם ויאספו אליו כשפת אלפים צבורים מצבורי ישראל ויירא אלכסנדר להלחם עם דימיסיריאוס עוד. אחר הדברים האלה ורבים מהיהודים אשר עם דימיסיריאוס נפלו אל אלכסנדר לעזרתו ויחלו להלחם עם דימיסיריאוס ויברח דימיסיריאוס מפני אלכסנדר כי ראה כי נפלו לעזרתו המון רב מהיהודים. ויהי עוד מלחמה גדולה וחזקה בין אלכסנדר ובין היהודים אשר עם הפרושים ורבים סלה מהם ארצה במלחמותיו וימסו הנשארים בבית שמש וירדוף אחריהם וילכוד את העיר ויחפוש שמונה מאות מגדולי הפרושים ויביאם ירושלים. ויבצ במשחה במקום גבוה את נשיו ועם פלגשיו ויוסי תמות אותם על עזים כל ח' ח' וזקני הפרושים על כן קראו היהודים את שמו אלכסנדר הדוקר במדקרות הרב וימלך על כיהודים בחזקה. ויהי אחרי כן ויאסוף את כל עמו ויבא אל רים וילכדה. ומשם נכע חשמונה וילכדה ביד רמה. וישב משם ויבא על גלואס ועל סליאופולוס ויבא עליהם ויגדס וילכוד את גלסא ואת גבע הנשיכוסם הוא העיר הגדולה ויהרגו גם את דימיסיריאוס במקום ההא. וישב ירושלים מקץ ג' שנים אשר הלך למלחמה ויקבלוהו כל היהודים בכבוד גדול וישללו אותו כחק היונים על גבורתו בעת ההיא וירדו היהודים בכל הארץ וימשלו בכל ארץ אדום ובכל ארץ מואב ועמון ובכל ארץ פלשת ובכל ארץ הערב עד כלע מדברה. ואלה שמות הערים אשר לא הרס המלך אלכסנדר בלכדו אותם במלחמה ויהי מהם בחוף הים מגדל סחירסון ואפליס' ואשדוד ועזה ואנטיפרטס ורפאים ודמוקרה ואת חצרון ואת מרשה ואת לאדוס ואת שסיפול אשר לאדוס ואת גרסה ואת גולן ואת סליאופול ואת השבון ואת מידבא ואת בחירות ואת מיין ואת עין זורה ואת קוליקום ואת חולן ואת פילן. כל אלה הם הערים אשר לא הרס המלך אלכסנדר כי בלא צבירות עמו וימלו את בער ערלם ויבאו בעריהם. גם מערי מלך ארם קיים לישראל אשר ערים בצורות ויהר ערי המלך ארם. ויהי בעת ההיא ויפול אלכסנדר המלך בחולי ויהי חליו קדחה רביעית ייחף כי האריך עליו חולי הקדחה ג' שנים לא כרמן המלחמה ויוציא לבא על רגבה אשר יגריהם המקדוני ויבא עליהם רבים כי יבא במהרה עם אשתו וסם פלגשיו. ויהי בהגיע עם מואב ותלך המלכה אלכסנדרה אשת אלכסנדר המלך ותאמר לו אחת ידעת את האויב אשר סיבא לך עם הסרסנים ועתה פני בנך הם קמים ואני אלה אל מי תעצוני ועיד מי

החקרתי ונתתי אלכסנדרה המלכה מלך לפני המלך. ויאמר לה המלך בואי אינך נא עשה
 ילא חסור ממנה וייתן לך ולבני אחרי. והיה צמותי הכתורי את גופי מכל העם הזה וחנפי
 חותו כאשר יעשה לחטופים ומשחת אותו בצמחים לבלתי יבאש וגמיו אותו עד ללךך את העיר
 הזאת. והיה בלכךך את העיר הזאת. תשאי את גופי עמך אל ירושלים כאלו אשר הוא
 חולה ואל תגלה סודך כי אם לסרסוך הנאמנים לך והיה בבואך ירושלים קרלי הפרושים
 אייבי וגלי להם הסוד ומסרי להם גופי ודברת אליהם כדברים האלה. הנה אלכסנדר
 אייביכם מה והנה לכם את גופי עשו בו המשפט כעוב צעינים כי אם כה תאמרי אליהם
 הנה הם ביותר יכבדו ואחרי יקבדו בכבוד. כי אחרי ידעתי את ילדס הכוב כי איבה
 לא יספורו אבל הם רחמנים והם יעזרו אותך על המלכות כי כל העם ישמע לדבריהם והם
 ממשלה על עם ה' לעשות כרצונם ואת עשי כל אשר יצו אותך הם ולמי בעלמם ועשי העוב
 צעינים ומלכי על העיר ועל העם עד אשר יגדלו הנערים. ותעש המלכה בן וחלכוד את
 העיר ואחרי לכה אותה ותלך אל ירושלים ותקרא אל הפרושים ותאמר להם ככל אשר אזה
 אותה אלכסנדר לאמר להם. ויקראו הפרושים את העם ויקבדו את המלך בכבוד גדול. וידברו
 באזני העם וימליכו את אלכסנדרה המלכה אשר אלכסנדר המלך על כל ערי יהודה וישראל
 ולא נפל דבר מדברי אלכסנדר ארצה. והימים אשר מלך אלכסנדר המלך על כל עם ישראל
 ויהודה כ"ז שנה וימת ויאסף אל עמיו. ויחד דבריו וגבורותיו וכל אשר עשה הלא הם כתובים
 על ספר יוסף בן גוריון אשר אצל הרומיים ועל ספר מלכי הרומיים. וישכב המלך עם
 אבותיו ותמלך אלכסנדרה אשרו חתניו:

פרק ארבעה ושלשים ויהי בשנה על כסא מלכותו ותקרא רבי הפרושים
 ובריהם ותחן להם ממשלה על כל העם והשלה ותבא

את הפרושים מכל המקומות אשר ברחו אליהם מפני חמיה הורקנוס ומפני אלכסנדר בעלה.
 ומרר המלכה כי החלו שני בניה לבוא בנשים ותחן להורקנוס בנה הגדול הוא הורקנוס
 השלישי לשם הורקנוס את הכהונה הגדולה כי היה איש חס וישר ועניו. ואת אריסטובולוס
 בנה הקטן והוא אריסטובולוס השני לשם אריסטובולוס הפקידה לשם הנצח כי היה בחור
 יפה תואר ויפה מראה וקל ברגליו. ותפקדו בראש הלדוקים להיוותו לשם הנצח. ועוד שלחה
 ותואר מביט האסורים כל הפרושים שאמר חמיה ואישה ותקיים כל התורה אשר הפרו חמיה
 ובעלה. ותשלח המלכה לכל המלכים שבעכו הורקנוס חמיה ואלכסנדר אישה לחת לה את בניהם
 לערצון ויבואו לה את בניהם ותקחה ותתפסם ותשכנם אתה להיות לערצונם לה למען לא
 יפשו אביהם מתחת ידו ותמלך המלכה על ישראל ויהודה בנהם בשקט וצלה ואין שנה
 ואין פגע רע בימיה. וישלחו כל המלכים אשר ביצותיה אליה מנחות דסף זהב מדי שנה
 בשנה כל ימיה ויהי בישראל ויהודה שלום ואמת בימיה. רק רבי הפרושים אחרי בן העירו
 מדינות ומלחמות עם שרי הלדוקים ויבאו שרי הפרושים ועמיהם הורקנוס הבן הגדול בן
 המלכה ויאמרו אליה לאמר גבירתנו המלכה לעולם תחיי ותהגבר על אייבי עם ה'. ת.א. נא
 בידיו את שרי הלדוקים אשר יעזו את המלך אלכסנדר אישך לאויב אותו ויתנו לו ענה
 דעה לתלות את ח"ת הפרושים אשר חלה המלך אלכסנדר אישך ושפסם על פי שחירה.
 ותאמר להם המלכה הנס לפניכם עשו כעוב צעינים. וילכו רבי הפרושים ויורגו את ריאותם
 שר הלדוקים. ועמו לדוקים אחרים רבים. ויבואו שרי הלדוקים ועמיהם אריסטובולוס בן
 המלכה שר נבאם. וידברו אל המלכה לאמר אדונתנו המלכה לעולם תחיי ושלמה על אייבי
 עם ה' תחיי כל הימים. ואל תשכחי גבירתנו המלכה הסהורה והקדושה את כל התלחות אשר
 עברו על ראשנו עם אלכסנדר אישך וכל הצרות אשר ראינו עמו במלחמות גדולות ועוראות
 הקר שטינו עמו ושמתו את נפשנו בכפטו מנגד בעבור חיינו וגלחמיה את מלחמותיו וגלל אותו
 מקץ כל מבקשי נפשו ועתה למה נמות כלאן לטבח יובל בלא תשא ובלא עיל ועל לא תמס
 בכפיתו בהרימך את אייבי אלכסנדר אישך עלינו ותשפילי אותו אשר היינו אויביו כי עתה
 ב. שפילך אותו וימתו כל אייביך. וכי ישמע הרעה מלך הרעב ויהרר אייביך את הדבר הזה
 יספיק וישמחו מאוד כי ראו את גבורותיו ואת מלחמותיו כי בהזכיר את שמו לפני
 הרעה ולפני יותר אייבי ה' היו רבנים וחלים ורועים במקום מוצבותיהם אף כי מנחמה
 פנינו לו ממלחמותיו ומגבורותיו ותלילה לנו גבירתנו לעביר על מאותך ולמרוך בך כי מוכה
 אתה ואנחנו ענדיך ועתה דעי. המלכה גבירתנו כי אנהנו לא נשא עוד על רבי הפרושים

הסיפון פרק דר לה

היה ע"ל לאמר ולא פסח כחן לבח יוכל בידם. ואם יסב בעיניך נח מירושלים אל פני ירודה ונחיה בשפלות ולא נראה ברעת עמנו עוד. ויחיו את קולם בבני ויבנו וגם היא בכה עמם. ולא פסח פ"ו אריסטובולוס וידבר לאמו דברי מלכות וקוללות כי הראה את מהשבו והוליד את כל רוחו ככסל. והמלכה עשתה כחוק הנשים. ולא היתה אחת עלה והתן ותאמר אליהם לאו לכם מירושלים ובחרו לכם ערים מערי יהודה ושבו בהם ולא חשבו בירושלים עם רבי הפרושים כי הם אויבים. ויעשו כן ויאלו מיר ש"ס פרי הדוקים ויפשו מהם פרי החיילים ויחשפו להם ערים ויבנו בהם הדוקים. ובעת ההיא פשעה עיר דמשק על ישראל וירודה כי חלמי הנקרא מגיליאוס פשע בחוסה לבחיה את מלכה אלכסנדרה כחוק פניה בשנה. ותפלה המלכה את אריסטובולוס בנה עם אצלות העם אשר עם רבי הפרושים כי לא היו עמם אצלות העם אשר עם הדוקים כי יאלו מירושלים וישבו בערי יהודה אשר חשפו להם. ויאלו אריסטובולוס שר נח חיל המלכה אלכסנדרה עם אצלות העם אשר עם הפרושים מלכתי הדוקים מירושלים וילכו דמשק ויבאו פ"ו וישבו אחר כך בצובה וזלימה. ובעת ההיא יאלו חיגראן מלך ארמעניא בשלש מאות אלף לובסי פרויות עם רב ועמו ויפס פניו לבוא אל ארץ יהודה. ותשמע המלכה את הדבר הזה ותחמד המלכה והעם מאוד מפני חיגראן. ותפלה מלכתי ומנחה לקראתו וימלאוהו בלחם בעטו הוא חלמיה. ומלכתי המלכה פלחיו אל חיגראן לשלוח להם אמה כי פחדו ממנו וישלח חיגראן ידו אל המלכים ולא המנחה וישלח להם לשלוח המלכה ויהללה ויברכה ויכרות ברית עם מלכתי. בעת ההיא הוגד חיגראן לאמר כי לויאלם שר רומי בדרשו את מיסירידאס ולא השיג נחש בבני פרס ועשה פ"ו ויפס נדוד בארץ ארמעניא. וכשמוע חיגראן את הדבר הזה וימחר וילך אל ארמעניא להושיע את ארצו ולהצילה מיד לויאלם. ויאמר חיגראן כוב לנו לשמור את ארצנו אשר יעשה ממלכתו ארץ נכריה אשר לא יעשה:

פרק חמישה ושלשים בימים ההם חתה המלכה אלכסנדרה את חליה אשר מתה בו. ויאלו אריסטובולוס כי קרבו ימי אמו לבית יעצוב את אשתו ואח בניו בירושלים עם משפחה להיותה לו לעזרה מן העיר. והוא לקח עמו אחד מאוסביו ויאלו מירושלים לילה וילך לבא אל ערי אל דה לגור באשר יגורו הדוקים אורכי אביו ובחלת מנוחתו ויאלו נבטחה מקום אשר ישב בו בלובס. אהבו גבור הדוקים ויאלו עמו מן הבגטם ללכת לאסוף את חיל הדוקים ויהי אחרי כן ויגידו להמלכה כי בנה אריסטובולוס בנה וכי הוא כולך לאסוף את חיל הדוקים ויגידו לה לאמר כי הנה אריסטובולוס בנ"ו יום לכד כ"ב עיר. ולא המלכה וכל עם יהודה החלו להיות ביראה ופחד כי יתיר וישבי בערים וטלים אליו לעזרתו ותחז המלכה ללכוד את אשת אריסטובולוס ואח בניו ואח כל משפחת אשתו וילכדו ותלו עוד ויחמו אותה בחשך מהשמחות אשר כבוד ההיל לבחיה ימלאו הנוס. ויהי אחרי כן ומגדל יד גבירי הדוקים ויהי חזקה מאוד מיד גבירי עם יהודה ויחזקו עם אריסטובולוס ויבואו השדה ויחקקו בשופר ויחמו אות מלחמה כי נאכף אליו המון רב מחר הלבנון ומחר הגליל ומכל ארץ ממשלת ישראל. אז אחזר רעדה גדולה את הורקנוס בנה הגדול ואח זקני הפרושים וגם המלכה פחדה מאוד מפני אריסטובולוס בנה. ותחלחל המלכה מאוד בדמנה בנה ובראנה החלי אשר מתה בו. אז בלו פרי הפרושים לפני המלכה ועמם הורקנוס בנה הגדול וישתחוו לפניו ויאמרו אליה מלכה הקדושה שמעי לנו כי מדבר אליך דברינו הנה עון יחשב לנו כי נעשה דבר בלא פלחך. ואח בחיים הלא ידעו כי אריסטובולוס בנה הקפן מאיים ומראה לנו פחד גדול כי הוא מוכן ביד רמה לביא עלינו לנחות את עמנו ולהרג לחציו בנה הגדול ההם וישר. ועשה מלכתו הקדושה והחכמה כפי פלחך ועזרך. ונעשה מה נעשה ברשיוך. ותפן המלכה ותאמר להם שמו מי פניו ויבדו מעלי כי עיפה נפשי מחר ואיני בגבול החיים והנה אני עומדת ביכלתי משחלת לשלם את נפשי למלך אשר נחנה ואיכסה חובל לדבר אחי כדברים האלה באה האמת לא עם פניה לנפשי אל עסקי השלם הזה היא העת האמת אבל היא עת פנות אל עסקי עולם הנפשות לתור את מותם ושלום. ואח עמו כסוב בעיניכם בעסקי המלכה הנה אחכם כפך וחסד לרוב באלוהים וגם באלוהים רבות מאלוהים המלכים אשר היו לפני וסנה להם נגד חסדיהם אשר בחרילי. ואח עמו כהננים והכמחים כי אני און יסלם כי משה לראי עמם נענח על דברי בליכת השלם הזה האמת חמורם ש' אר שולח נדוד כל המך

חסיפון פרק להל

ואי עומדה היום למשפט איכה אפקיד רוחי אל האלהים אשר נחמני . ויהי כדברה אליהם בדברים האלה ויהם קמו ויצאו עמה ויבגדו יומה ותחמם ותאסף אל עמה . והימים אשר מלכה אלכסנדרה המלכה השבע שנים ויהיו כל ימיה ל"ז שנים והאשה אשר חיל מלך ומ שח ברוחה כובשת ליגרה ולא הפאה ולא פשטה באלהים ולא ברה ממנחתיו כי חממה ודעה היה להם וערמם לסוב היתה בקרבה ולרוב : חממה וגדל שכלה הגיעה לבבול הגדת העתידות ובחממה כי רבה היתה מרומה בימיה את אויביה ומשפילה את אויביה ואת שונאיה ואתי השועה גדולה לישראל כל ימיה . ועל כן אחרי מותה חלואות רבות ולרוע חוקות ומלחמות נמחו בבית מלכותה עקב אשר בימיה שקטה הארץ . ויהי בימיה הרץ אחרת מאלות הגוים לא חמדה בלכת לאור עליה רק ארצות הגוים אשר לכד והכה הורקסו חמיה ואחריו אלכסנדר הישע וישיבין אל ארץ ישראל היה הן שמרה המלכה מלך ותמלכס מלכה עד יום מותה ואתי אלכסנדרה המלכה עד יום מותה ועד עת פקודתה שלמה בשכלה ובדעתה ולא ברה מנפות אחרי הדקדוקי שר עד אחרית חלה . עד עת חמו דברי אלכסנדרה המלכה הקדושה ויהי זכרה לישראל לשועה ולברכה ולשלום . ויהי דבריה וסוב ההנחותיה וישרה ולדקה ודעתה וחממה ועסקיה הם בים על כל מלכי הגוים ושלום מלכותה עמה וכבוד ישראל וגבורתה : י"ח סלה הם כתובים על הספר יוסף הכהן אשר כתב למלתי רומא :

הספר החמישי

פרק ששה ושלשם כה אחד יוסף הכהן בן גוריון הכהן הסופר את קורות

ישראל ואת חלואותיו לסיבות זכרם למיכר ולהשכל לבאים אחריו כי יחזינו בספריו ומהם יחזינו בחדיו ה' . עתה ישר בעיני כלפיך את המעשים אשר נעשו בישראל אחרי מלכות אלכסנדרה המלכה ויל החלואות אשר מלאו את אבותיו אחרי עביר עת מלכותה וקומה כי כל כוחה אשר יכתוב ספרים ואשר יביד דברים עתיקים ויעיד עליהם עליו לכתוב על סדר והנחה וישוב דעה לבתי שכת את המעשים אשר נעשו להמיר עובר בזה אחריו . ולא אעשה כמעשה פיסוס הסופר הרומי אשר בכתבו את ספר הזכרונות למלכי הרומיים כתב זכרון לאופסד בן אגסיוכוס לבין וסמיר הסדר . גם כתב זו דברים אשר לא נחלמו לו מפי סופרים נאמנים עד אשר נעלו זקני רומי בימי לשדוף את ספרו . ולכן ראוי לכל איש אשר יחבר ספרים להעיד בהם על ספורים לכתוב דברי אמת ולבתי המלא בדבריו משגה . ויהי זה מהיום והלאה לישראל לעדות לכל הסופרים אשר יבואו אחרי ויראו לכתוב ולהעיד כי יאמרו ככה וככה ויהי יוסף הכהן אשר היה ראש הסופרים אשר כתבו הספרים הנמלאים בישראל מלכד ספרי העשרים וארבע ספרים הקדושים אשר היו ספרים נאמנים על פי ה' והם היו סרס זמני ומלכד סופרי חממה שלמה המלך ע"ה וסופרי ספרי חממי ישראל אשר היו סופרים נאמנים על פי דוח הקודש וגם הם היו סרס זמני . והנה אני יוסף הכהן לקפתי בספרי אשר עשיתי לזכרון . לעדות לישראל דברים רבים מספרי סופרים אחרים נאמנים אשר כתבו מלאות מעשה אבותינו ואבדנו אותם וכחבחים בספרי לישראל . וגם בספרי הגדול אשר כתבתי לקני רומא כן עשיתי כי כתבתי לעדות דברים רבים מפי סופרים רבים נאמנים . על כן זכרתי זה פה לסיבות לעדות לכל סופרי ישראל כי יעידו אמת ולא ידברו כחז . ויהי ראוי לכל איש אשר יעשה ספרים לכתוב דברי אמת כי כן יזו הסופרים הראשונים וקינו וקבלו האחרונים כי ראוי להון הוא שיוסב כל ספר שיוכתוב על קובצי החורה הקדושה החמימה ושאר ספרי הכבושה שהם האמת והאדק כי עליהם העולם בנו ובהם האדם אדם וזולת זה הכל הבד ורעות רוח כי מה לו לאדם בעל חבונה בדבר פקד כי דובר שקרים לא יכון וידבר יוסף הכהן את הדברים האלה בספרו זה בשנת ע"ג לאלילופאירוס הישיב אשר הוא מושל ברומא בשנת ש"ב יעני . והיא שנת ס' למלכות אלכסנדרה המלכה הקדושה אשר מלכה על ישראל ויהודה באמת ובחמים בשנה הסיח בימי אלילופאירוס הישיב בימי בינדיאוס ואורתיאפיוס וסילאוס פרי רומא מרס מות אלכסנדרה המלכה כ"ו חדשים חדשו השנים המכרים במלכות הישיב וע"כ יעני רומא את הכרית אשר היתה בין פרי רומא אבותיהם ובין פרי עם יהודה אשר היו סרס מלך אלכסנדר הכהן מתיאוס על ישראל . ויכתבו השנים הסם כרומיים את הכרים המסד ויקיימום שם